

๒๒๑'

.....

๒๒๑'

ที่นี่มีคำตอบ

ฉบับ mini

๑๒ เล่ม ๑๒ รส

เรื่องแปลกแต่จริง

ผู้หญิงต้องซื้อ

เล่ม ๔

บุญคือเพื่อนซี้

รักนี้คืออะไร

อย่างจี๋ บาปมัย

เป็นอะไร...เพราะไหน

ชีวิตออกแบบได้

ความใช่-ความเชื่อ

เมื่อกรรมให้เกิด

บวชเถิดสร้างบุญญา

รู้ไว้...ใช่ว่า

เคลียร์ปัญหาครอบครั

คำนำ

รัก คำเดียวหากนิยามกลับมากัน

นี้ หาใช้รักแล้วล้นสุขแน่นอน

สี่ ชมพูเมื่อรักหมดก็หมดมี

อะไร รักใช้อมหลังจากแห่งความรัก

โลกใบนี้งดงามด้วยความรักและวิจิตรด้วยรักที่
หลากหลาย ไม่ว่าจะเป็นรักอันอ่อนโยนบริสุทธิ์ของแม่
ต่อลูกน้อย ความรักวาทะพราหมณ์ประดุจฝันยามตื่นของ
หนุ่มสาว ความรักอาทรระหว่างเพื่อนแท้ในยามยาก
 ฯลฯ ความรักที่ผู้คนมีให้กันนี้เป็นจุดอัญมณีที่แต่งแต้ม
ให้ชีวิตงามตระการ ทว่าความรักนั้นจำเป็นต้องใช้ความ
เข้าใจในรัก เพื่อรักษาและคงความรักหวานชื่นมิให้เป็น
ไฟผลาญใจ รักนี้สี่อะไร เล่มนี้ได้บรรจุเรื่องราวความรัก
ต่างมุมมอง พร้อมธรรมะสันต์ด้วยความรักจากคุณครูไม่ใหญ่
ไว้ในทุกคำตอบ

เมื่อหล่นร่องสู่ห้องรักสุดใต้ถุน

โลกบรรจุดังคนจรจากความรัก

ฟ้ากระจ่างกลับดำมืดเมื่ออกหัก

อภากรู้รักครูไม่ใหญ่ตอบอย่างไร

ต่อเล่ม ๕

หนังสือ “ที่นี่มีคำตอบ ฉบับ mini” เป็นอีกหนึ่งความตั้งใจของทางผู้จัดทำ ที่ประสงค์จะเรียบเรียงธรรมะโอวาทจากคุณครูไม่ใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องกฎแห่งกรรมให้เป็นเล่มเล็กๆ ที่พกพาง่าย เปิดอ่านง่าย นอกจากจะไว้อ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้แล้วยังเหมาะสำหรับเป็นของขวัญแด่คนที่คุณรัก ชุดนี้มีทั้งหมด ๑๒ เล่ม ไม่ว่าจะเป็นเริ่มต้นอ่านเล่มไหนก็ตามจะช่วยให้เราเข้าใจเรื่องราวความจริงของชีวิตได้มากขึ้นอย่างแน่นอน

กองวิชาการ ๐๑

สำนักกองค้ประธาณ

สารบัญ

- ๑ รักแรกพบ ๑๒
- ๒ ความรักคืออะไร ๑ ๑๕
- ๓ ความรักคืออะไร ๒ ๒๕
- ๔ ความรักคืออะไร ๓ ๒๘
- ๕ ความรักคืออะไร ๔ ๓๐
- ๖ ความรักคืออะไร ๕ ๓๒
- ๗ รักเก่า รักใหม่ ๓๓
- ๘ ยิ่งงอนยิ่งงาม ๓๘
- ๙ เจ้าชายในความฝัน ๔๒
- ๑๐ รักติดกระสุน ๔๓
- ๑๑ ผู้ช่วยภรรยา ๔๖
- ๑๒ คู่ระกำ ๔๗

- ๑๓ ไม่ขอเจอเธอไปทุกภพชาติ ๕๐
- ๑๔ ครอบครีวอบอ้าว ๕๒
- ๑๕ แค้นรัก ๕๔
- ๑๖ ไม่น่าสาบาน ๕๖
- ๑๗ ใคร ๆ ก็รักเธอ ๕๘
- ๑๘ คุณครับ รักผมบ้างไหม ๖๐
- ๑๙ หวงข้ามชาติ ๖๓
- ๒๐ จำใจจาก ๖๖
- ๒๑ ผมรักเขา ๖๘
- ๒๒ หลักในการอยู่ร่วมกัน ๗๐
- ๒๓ เราจะไม่ทะเลาะกันอีก ๗๑
- ๒๔ เอาชีวิตเขา มาเลี้ยงชีวิตเรา ๗๘

- ๒๕ รวยแต่ไม่คุ้ม ๗๙
- ๒๖ รักพ่อไม่ลง ๘๒
- ๒๗ พ่ออิสลาม ๘๔
- ๒๘ รักแม่น้อยไป ๘๖
- ๒๙ รักแม่ ๒๔ น. ๘๘
- ๓๐ แม่ ๆ ลูก ๆ ๙๐
- ๓๑ พูดแล้วหลุด ๙๔
- ๓๒ ลูกรักของแม่ ๙๖
- ๓๓ ความรักของแม่ ๙๘
- ๓๔ แม่จำ ลูกขอโทษ ๑๐๐
- ๓๕ การตอบแทนพระคุณพ่อแม่ ๑๐๑
- ๓๖ ใช้ว่าไม่รัก ๑๐๒

- ๓๗ การให้ที่แตกต่างกัน ๑๐๔
- ๓๘ เตรียมเสบียงให้พ่อ ๑๐๖
- ๓๙ พระในบ้าน ๑๐๘
- ๔๐ ด้วยกตัญญูและดูแล ๑๑๐
- ๔๑ แม่ครับ รักผมบ้างไหม ๑๑๒
- ๔๒ ก่อนลูกจะผูกรัก ๑๑๕
- ๔๓ ละจิวรมาหาบงอร ๑๑๗
- ๔๔ คิดถึงคนบนฟ้า ๑๑๙
- ๔๕ รักแท้นอกตัว ไม่มี ๑๒๓
- DMC สื่อเพื่อการฟื้นฟูศีลธรรมโลก ๑๒๔
- ๕ ภาษา ๕ ช่องทาง ๑๒๖

ที่นี่มีคำตอบ

ฉบับ mini

เล่ม ๔

รักนี่คืออะไร

“มนุษย์ก็อย่างนี้ เคยรักกัน เคยก็ไม่รักกัน

เราจึงมีความจำเป็น

ต้องค้นหาความรักที่แท้จริงให้เจอ

ไม่อย่างนั้นก็รักโน่น รักนี้ รักมันเรื่อยเปื่อย

เจออะไรก็รักหมด สุดท้ายก็เป็นทุกข์

ที่ใครมีรักที่นั่นมีทุกข์จริง ๆ ทุกข์มีไปตามลำดับ

แปลว่านี่ไม่ใช่ความรักที่แท้จริง

ความรักที่แท้จริงอยู่ในตัว ต้องค้นให้เจอ

ความรู้สึกรักแท้ที่นี้จะออกมาจากใจได้”

๑ รักแรกพบ

ลูกทำงานที่บาร์เบียร์แห่งหนึ่ง เนื่องจากลูกเป็นคนไม่สวยมาก จึงโชคดีที่ไม่ได้รับแขก เขาส่งให้ไปทำหน้าที่ล้างแก้วแทน ลูกทำงานที่บาร์เบียร์อยู่ ๒๗ วัน สิ่งมหัศจรรย์ก็เกิดขึ้นกับลูก

วันนั้น ลูกกำลังล้างแก้ว อยู่ดีๆ ก็มีฝรั่งคนหนึ่งไม่ได้ตั้งใจมาเทียว แต่อยากมาเข้าห้องน้ำ เราจึงได้เจอกันโดยบังเอิญ วันที่สอง เขากลับมาหาลูกอีก วันที่สาม เราก็ตกลงแต่งงานกัน เราแต่งงานกันถูกต้องตามประเพณีของทั้งสองศาสนา

เราใช้ชีวิตร่วมกันมา ๘ ปีแล้ว โดยไม่เคยทะเลาะกันเลย สามีเป็นคนดีมาก ไม่ดื่ม ไม่สูบ และชอบที่ได้เห็นลูกทำบุญ ที่สำคัญเขาบอกลูกเสมอว่า “เขารักลูกมาก

รักตั้งแต่แรกพบ” การที่ลูกได้มาเจอสามี และได้แต่งงานกัน เพราะเป็นวาสนาที่ลูกกำหนดมาแล้ว ใช้หรือไม่ อย่างไร เราสร้างบุญด้วยกันมาอย่างไร คำว่า “รักแรกพบ” เกิดจากการสั่งสมบุญมาอย่างไร เหมือนกันทุกคู่ไหมคะ

คุณครูไม่ใหญ่

การที่ลูกมาเจอสามีคนนี้ แล้วก็ได้แต่งงานกัน เพราะในอดีตได้เคยเป็นสามีภรรยา กัน และบุญที่เคยสร้างร่วมกันมา จึงทำให้เมื่อแรกเจอก็ปังกันเลย

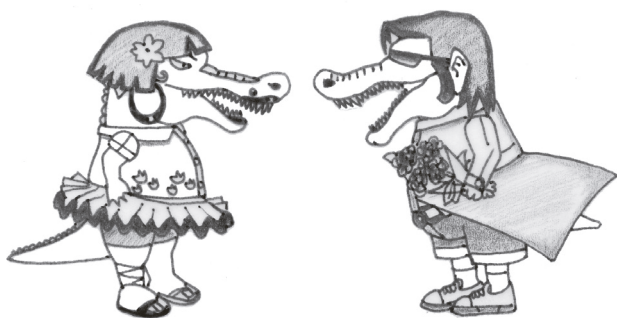
บุพเพสันนิวาสเกิดขึ้นด้วยเหตุ ๒ ประการ คือ

๑. เคยอยู่ร่วมกัน และสร้างบุญร่วมกันมาในอดีต

๒. เกื้อกูลกันในปัจจุบัน

อุปมาเหมือนดอกบัวที่เกิดขึ้นจากน้ำ
และโคลนตม ให้ประดับประดาตกแต่งให้ดี
และเป็นกัลยาณมิตรให้ซึ่งกันและกัน เพื่อ
จะได้สร้างบุญบารมีร่วมกันไปจนถึงจุดหมาย
ปลายทาง

๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

๒ ความรักคืออะไร ๑

น้องสาวของลูก เธอชอบกีฬาต่าง ๆ เป็นชีวิตจิตใจมาตั้งแต่เด็ก ประกอบกับเป็นคนรูปร่างผอมสูง แข็งแรง เล่นกีฬาได้ดีทุกประเภท กวาดเหรียญทองทั้งระดับประถม มัธยม จังหวัด จนถึงระดับประเทศ หลังจบมัธยมก็ไปเรียนต่อวิชาชีพการเรียนและสอนด้านกีฬาที่กรุงเทพฯ

ต่อมา เธอได้รู้จักกับว่าที่นักเรียนตำรวจหนุ่ม ผู้มาเรียนว่ายน้ำกับเธอ เพื่อไปสอบนายร้อยตำรวจ เขาก็หมั่นมาแวะเวียนตามไปเชียร์เธอแข่งกีฬาทุก ๆ ที่ พอเขาเรียนจบได้ ๒ ปี เธอจึงตกลงเลือกเขาเป็นคู่ชีวิต

จนเมื่อเธอตั้งท้อง สามีก็นำหน้าไปหลาย ๆ วัน พอกลับมา เสื้อที่สวมใส่ก็เป็นลวดลายวัยรุ่นนั้บ มีรอยลิปสติกติดที่คอเสื้อ

บ้าง ที่บ้าง เธอก็ซักถามว่า รอยลิปสติก
นี้ มันมาได้ยังไงไร ถามหลาย ๆ ครั้งเข้า
เธอก็บอกว่า เรามีลูกแล้วนะ เลิกเที่ยว
สำส่อนไม่เป็นโล้เป็นพายเสียทีเถอะ เขาก็
บอก ไม่มีอะไรรอกหน้า แถมยังตื้อตึงไม่ฟัง
เธอเลย

หลังจากนั้น ก็มีนักร้องไปหาน้องสาว
ที่โรงเรียน ประกาศตัวท่ามกลางครูและ
นักเรียนเต็มห้องว่า เธอเป็นภรรยาตัวจริง
ของสามีน้องสาว ส่วนน้องสาวเป็นตัวปลอม
จนน้องสาวอับอายมาก วันต่อมา นักร้องก็ได้
บุกไปถึงที่ทำงานสามี นำทะเบียนสมรสไป
แสดงกับผู้บังคับบัญชาของสามี แล้วฟ้องร้อง
ว่าน้องสาวของลูกแย่งสามีของเธอ จนน้อง
สาวต้องไปชี้แจงที่โรงพัก เมื่อไปโรงพักจึงได้
รู้ว่า สามีแอบไปจดทะเบียนสมรสซ้อน ครั้งนี้
น้องสาวจึงมีปากเสียงกับสามีอย่างรุนแรงถึง

ขึ้นทะเลาะตบตีกัน แต่เขาก็ไม่หยุดพฤติกรรม เหล่านี้ เห็นเป็นเรื่องสนุกคึกคะนอง

ครั้นคลอดลูกแล้ว น้องสาวจึงเบนความสนใจจากเรื่องเหล่านี้ หันกลับไปแข่งกีฬาอย่างจริงจัง จนได้รับ ๑ เหรียญทองวอลเลย์บอล จากการแข่งขันเซียบเกมส์* (SEAP Games) ในปี พ.ศ. ๒๕๑๐ ได้รับ ๑ เหรียญเงิน จากกีฬาซีเกมส์ ในปี พ.ศ. ๒๕๑๔ และปี พ.ศ. ๒๕๑๘ ซึ่งประเทศไทยเป็นเจ้าภาพจัดการแข่งขันซีเกมส์ ซึ่งเธอก็ต้องลงแข่งเพื่อคว้าชัยในเกมนี้ด้วย ตอนนั้นดวงใจคนไทยทุกดวงต่างก็พร้อมใจกันส่งแรงเชียร์ไปให้เธอคว้าเหรียญทองมาได้ แล้วเธอก็ได้รับเหรียญทองจากซีเกมส์ซึ่งจัดขึ้นที่ประเทศไทยอีก ๑ เหรียญ แต่แล้วความ

*เซียบเกมส์ หรือ กีฬาแหลมทอง ปัจจุบันได้เปลี่ยนเป็น กีฬาซีเกมส์ (SEA Games)

ปีติดีใจของเธอ ก็ต้องชะงักงันอยู่แค่ตรงนั้น เพราะในครั้งสุดท้าย หลังจากช่วงเช้าเธอขึ้น รับเหรียญทอง และเข้าร่วมพิธีปิดจนเสร็จ ช่วงเย็นขณะจะกลับที่พัก น้องสาวเห็นสามี ขับรถไปเที่ยวกับนักร้อง ภาพที่เห็นเหมือน ก้อนกรวดในรองเท้า สลัดออกไปก็ไม่สำเร็จ ทางที่เคยย่ำเดิน ดูเหมือนจะถูกตอกย้ำให้ เจ็บปวดหนักยิ่งขึ้น

พอสามีรู้ว่า น้องสาวเห็นก็ตามมาปรับ ความเข้าใจ น้องสาวของลูกโกรธระดับควีน ออกหู ไม่ยอมคืนดี จึงหนีขึ้นแท็กซี่กลับที่พัก แต่แท็กซี่ก็มาเสียกลางทาง น้องสาวจึงจำใจ ขึ้นรถสามีที่ขับตามมา เขาก็อ้อนวอนน้อง สาวให้ใจอ่อน แต่อ้อนอย่างไรน้องสาวก็ไม่ ใจอ่อนสักที

เธอตัดสินใจบอกเลิกกับสามี แต่สามี ไม่ยอม เธอจึงเปิดประตูวิ่งลงจากรถ สามีก็

ร้องเรียก แล้วบอกว่า “หยุดนะ ไม่อย่างนั้น
จะยิ่ง” น้องสาวก็วิ่งไม่หยุด เพราะเธอเป็น
นักกีฬา เขาจึงคว้าปืนในรถ คูสิ ไล่ลูกกระสุน
กับการวิ่งของน้องสาว อะไรมันจะเร็วกว่ากัน
ปรากฏว่า ลูกกระสุนเร็วกว่า ไปถึงหลังของ
น้องสาว เจาะเข้าต้นคอ เลี้ยววินาทีนั้นจิตใจ
เธอหวิวหวั่น ชาวูบไปทั้งตัวแล้วก็ล้มทั้งยืน

พลันความคิดเธอก็หวนนึกถึงคำพูด
อำมหิตปนพิศวาสที่เขาชอบพูดบ่อย ๆ ว่า
“อะไรที่เป็นของรักของหวงของเขา ถ้าเขา
จะต้องสูญเสียไป เขาจะทำลายทิ้งให้หมด”
เธอนึกได้แค่นั้น แล้วสติเธอก็ดับวูบลงไป

เมื่อเธอรู้สึกตัวที่โรงพยาบาล เธอกลาย
เป็นอัมพาตทั้งตัว มีจิตใจแต่ไร้ความรู้สึกทาง
ร่างกาย ขยับเขยื้อนไม่ได้ตั้งแต่หัวไหล่ลงมา
สภาพไม่ต่างจากคนพิการ

ต่อมาสามีก็มาเยี่ยมพร้อมกับพาผู้หญิง
คนใหม่มาด้วย สภาพของน้องสาวตอนนั้น
เปรียบเสมือนกับสุสานคนช้ำ พอเขาเห็นเธอ
ในสภาพเช่นนี้ เขาก็หายหน้าไป ไม่มาอีกเลย
เหลือเพียงรอยอดีตแห่งความรัก

ส่วนน้องสาวก็ไม่โทษว่าใคร เธอบอก
กับคนอื่นว่า มันเป็นอุบัติเหตุป็นล้น เพราะ
ยังเป็นห่วงสามีว่า หากพูดความจริง เขา
จะมีความผิดต้องโทษติดคุก และต้องออก
จากราชการ ซึ่งลูกสาวที่ยังเล็กก็จะมีพ่อ
แม่เลี้ยงดู ใจเธอตอนนั้นคิดเพียงว่า อีกไม่
นานเธอคงจะตายไปจากความทุกข์ทั้งปวง
ทุกอย่างก็จะจบสิ้นลง แต่มันก็ยังไม่จบ
เพราะเธอก็ยังคงมีชีวิตมาจนถึงปัจจุบันนี้

คุณแม่และเธอต่างก็เก็บความเจ็บช้ำนี้
ไว้ในใจ สิ่งที่ช่วยคำจุนเธอเอาไว้ก็คือความ
รักของแม่ที่ลึกกว่าท้องทะเล คุณแม่ต้องดูแล

พยาบาลเธอที่โรงพยาบาลอยู่ปีกว่า พอกลับบ้านก็ต้องมาดูแลต่อที่บ้าน ต่อมา ตัวลูกจึงหาเด็กมาดูแลพยาบาลเธอ ทั้งป้อนข้าว ป้อนน้ำ ทั้งเรื่องถ่ายหนักถ่ายเบา เป็นเวลากว่า ๓๐ ปีแล้ว

ตลอดเวลาที่ผ่านมา ญาติฝ่ายสามีไม่เคยมาเยี่ยมเยียนเลย ทั้งยังโกรธเคืองเสียอีกหาว่าน้องสาวลูกใส่ร้ายสามีว่าเป็นคนยิงเธอ ทั้งๆ ที่ตัวลูกและน้องสาวก็ไม่ได้แจ้งความเอาเรื่องเอาราวใดๆ คิดว่า เป็นการชดใช้หนี้เวรกรรมกันไป จะได้จบเรื่องจบราวกันไปเสียที ไม่ต้องมารับเวรรับกรรมอันแสนจะขมขื่นทรมานนี้ต่อไป แต่ญาติฝ่ายสามีกลับเหมือนไม่เข้าใจ ทั้งพยายามกีดกันลูกสาวของน้องสาวไม่ให้เจอหน้าแม่ และไม่ให้อ่านเรื่องราวใด ๆ ที่เกิดขึ้น

กระทั่งปีพ.ศ. ๒๕๓๐ สภาสังคมสงเคราะห์
ก็ได้ช่วยให้เธอได้พบกับลูกสาว แต่ลูกสาว
เมื่อเห็นแม่อยู่ในสภาพเช่นนี้ก็ยิ่งเหินห่าง
ไม่อยากมาเยี่ยม

น้องสาวมีวิบากกรรมใดกับสามี จึง
ต้องมาถูกสามียิง และต้องป่วยเป็นอัมพาต
ถึง ๓๐ ปี ทำไมญาติของฝ่ายสามีจึงไม่เข้าใจ
ความจริง ทั้ง ๆ ที่น้องสาวไม่ได้เป็นฝ่ายผิด
ทำอย่างไรน้องสาวจึงจะพ้นจากผังชีวิตที่
บกพร่องนี้

คุณครูไม่ใหญ่

ตอนนี้ยังดูแลกันอยู่ ก็ไม่เป็นไรนะลูกนะ
เรายังมีศูนย์กลางกายอยู่ ใจเรายังดีอยู่ มอง
พระในตัวได้ ก็มองพระภายในตัวสิลูก มอง
เข้าไปเรื่อย ๆ เรายังเหลือศูนย์กลางกาย และ

ใจของเรายังอยู่ ไม่ต้องกลัว คนอื่นเขาเดินได้
จริง มีทุกอย่างพร้อมจริง ไม่ได้เป็นอัมพาต
แบบลูก แต่ถ้าหากว่าเขาหยุดใจไม่ได้ มีชีวิต
อยู่ก็เหมือนกับตายแล้วนั่นแหละ เพราะ
ฉะนั้นลูกต้องสู้ สู้นะลูกนะ สู้ให้สุดใจไปเลย
จนกว่าใจจะหยุดหนึ่งที่ศูนย์กลางกายฐานที่ ๗
นั่นแหละ

น้องสาวถูกสามียิงจนป่วยเป็นอัมพาต
๓๐ ปีแล้ว เรื่องนี้มีเหตุ กรรมในอดีตชาติ
หนึ่ง น้องสาวเกิดเป็นผู้ชาย มีความถนัดและ
มีความสามารถในด้านกีฬาในยุคนั้นหลาย
ประเภท ได้แก่ ยิงธนู ยิงปืน ขว้างหอก ขว้าง
จักร ขว้างมีด เป่าลูกดอก แต่ที่ชอบมากที่สุด
คือ กีฬาชกมวยผสมมวยปล้ำ ครั้งหนึ่งเธอ
ได้เตะก้านคอคู่ต่อสู้หัก จนเขาเป็นอัมพาต
ตลอดชีวิต

เพราะฉะนั้น ด้วยกรรมนี้จึงต้องมีเหตุอันใดอันหนึ่ง ที่จะทำให้เป็นอัมพาต และชาตินี้ก็เริ่มต้นที่คอ แต่ไม่ได้โดนเตะ แต่โดนหัวกระสุนเข้าไป กรรมในชาตินั้นมารวมกับอีกกรรมหนึ่งคือ กรรมกาเมฯ เจ้าชู้ มีผู้หญิงมาติดมาก เพราะเป็นนักกีฬาเก่ง และก็ไม่ว่าใครแลผู้หญิงและลูกที่เกิดมา มารวมส่งผล

อีกทั้งในชาตินั้น ญาติของฝ่ายหญิงก็ผูกโกรธที่ได้ทอดทิ้งไม่ดูแลญาติของเขา ซึ่งเป็นภรรยาของน้องสาวในชาตินั้น มาส่งผลให้ญาติฝ่ายสามีในปัจจุบันไม่เข้าใจ

จะแก้ไข ก็ต้องให้โหลิกรรมต่อกัน และมุ่งหน้าสร้างบุญทุกบุญ แล้วอธิษฐานจิตให้ชาตินี้เป็นชาติสุดท้ายที่เป็นดังนี้ แล้วอุทิศบุญไปให้ผู้ที่เราเคยไปทำร้ายทั้งกายและจิตใจของเขาจะ

๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๐

๓ ความรักคืออะไร ๒

บุพกรรมใดลูกสาวของน้องสาว จึงเกิด
มามีแม่ป่วยเป็นอัมพาต ต้องแยกทางกับพ่อ
และเหตุใดลูกสาวของเธอจึงดูตาย ไม่มา
เยี่ยมเยียนเธออีกเลย

คุณครูไม่ใหญ่

น่าเสียดายจังที่ดูตายไม่มาดูแลแม่ ซึ่ง
เป็นทางมาแห่งบุญ และเป็นหน้าที่ของเราที่
จะต้องเลี้ยงดูตอบแทนท่าน ตอนนี้ท่านยังอยู่
ให้เรามาดูแลเกิดประเสริฐนัก มนุษย์เทวดาก็
จะสรรเสริญ ถ้าเรามีลูกมีเต้า ลูกเต้าก็จะดูแล
เลี้ยงดูเราอย่างดี มีลูก มีหลาน มีบิรवार เขา
ก็จะดูแลเราอย่างดี

เหตุที่ลูกสาวดูตาย ไม่มาดูแลคุณแม่ ก็เป็นกรรมใหม่ของลูกสาว แต่เป็นกรรมเก่า ของแม่ในชาติที่เกิดเป็นผู้ชาย ที่เป็นนักกีฬา มี สาว ๆ มาติดพันมาก และไม่รับผิดชอบดูแล บุตรภรรยา มาส่งผล ทำให้ลูกสาวในปัจจุบัน ไม่หันมาสนใจดูแลบ้าง

เหตุที่ลูกสาวของน้องสาวมีแม่ป่วยและ แยกทางกับพ่อ เพราะเศษกรรมกาเมฯ เจ้าฐ์ ของตน บวกกับกรรมอนุโมทนาบาป คล้าย การเชียร์มวยในปัจจุบัน มารวมส่งผล

เชียร์มวย เช่น เตะซ่าย เตะขวา ตีเข่า คือเชียร์ให้เขาทำร้ายกัน ก็เป็นการอนุโมทนา บาปนะ ซึ่งวิบากกรรมนี้จะได้รับทุกคนตั้งแต่ คนพากย์ กรรมการ พี่เลี้ยง คนดู คนเชียร์ ถือว่าเป็นการอนุโมทนาบาปทั้งหมด

จะเห็นว่า เราจำเป็นต้องศึกษาเรียนรู้
เรื่องกฎแห่งกรรม และเราก็ไปตัดสินใจเอา
ว่าจะทำอะไร อย่างไร ก็ฟากี่ส่วนก็ฟ้า อาชีพ
ส่วนอาชีพ ความบันเทิงส่วนความบันเทิง แต่
ทั้งหมดนี้ตกอยู่ภายใต้กฎแห่งกรรม

๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๐

๔ ความรักคืออะไร ๓

น้องสาวเล่นกีฬาเก่ง เพราะเหตุในอดีตหรือปัจจุบัน ความชอบและความถนัดในเรื่องกีฬาหรือเรื่องอื่นๆ นั้น มีสัดส่วนมาจากความชอบ และความถนัดในอดีตที่เปอร์เซ็นต์จึงส่งผลมายังชาติปัจจุบันนี้คะ

คุณครูไม่ใหญ่

น้องสาวเล่นกีฬาเก่ง เพราะเหตุปัจจุบันเป็นหลัก แต่ในอดีตก็ชอบเล่นกีฬาหรือการออกกำลังกายแบบในยุคนั้น ทั้งตอนที่เป็นผู้ชาย และในชาติที่เกิดเป็นผู้หญิงด้วย จึงทำให้เกิดความถนัดบวกกับความชอบในปัจจุบันมาผสมด้วย

สัดส่วนความกดดันในอดีตของแต่ละคน
ไม่เท่ากัน เช่น มีของเก่าติดมามาก มาเติม
ปัจจุบันอีกนิดหน่อยก็เก่งแล้ว แต่บางคนใน
อดีตมีน้อยก็ต้องมาฝึกฝนในปัจจุบันให้มาก
ก็เก่งได้

ดังนั้น การฝึกฝนในปัจจุบันจึงสำคัญ
มาก ๆ เราன்றธรรมะในอดีตไม่ดี เราก็มานั่ง
ทำความเพียรในปัจจุบันให้ดี ให้ถูกหลักวิชชา
ก็เก่งและดีได้

๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๐

๕ ความรักคืออะไร ๔

น้องสาวถูกสามียิงจนเป็นอัมพาต ต้องนอนรักษาตัวเป็นเวลา ๓๐ ปี ทุกครั้งที่เขาทำบุญก็จะอธิษฐานจิต ให้หมดอายุขัยโดยเร็ว เพื่อให้พ้นจากทุกขเวทนา การอธิษฐานจิตเช่นนี้เป็นการสมควรหรือไม่คะ

คุณครูไม่ใหญ่

น้องสาวทำบุญแล้วอธิษฐานว่า ขอให้หมดอายุขัยเร็ว ๆ เพื่อให้พ้นทุกขเวทนานั้น ก็ถือว่ายังไม่ถูกหลักวิชา เพราะเมื่อยังมีลมหายใจ ยังมีศูนย์กลางกายอยู่ ยังมีโอกาสสร้างบุญและปฏิบัติธรรมได้อีกมากมายนัก ดังนั้น ควรทำบุญทุกบุญและปฏิบัติธรรมแล้วอธิษฐานจิตให้หมดจากวิบากกรรมนี้เป็นชาติสุดท้าย

กายมนุษย์สำคัญมากสำหรับการสร้าง
บารมี แม้จะเป็นอัมพาตก็ตาม แต่ถ้ายังมี
สติสัมปชัญญะสมบูรณ์ก็สามารถสร้างบารมี
ได้ ซึ่งมีโอกาสดีกว่าเทวดาบนสวรรค์ที่กำลัง
เสวยสุขเสียอีก เพราะเทวดาสังสร้างบารมีไม่ได้
นะลูกนะ

๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๐

๖ ความรักคืออะไร ๕

สำหรับผู้ป่วยอัมพาตควรฝึกสมาธิ
อย่างไรคะ

คุณครูไม่ใหญ่

สำหรับผู้ป่วยเป็นอัมพาต หากยังมี
สติสัมปชัญญะบริบูรณ์ ควรทำสมาธิโดยให้
เอนตัวโดยการยกเตียงขึ้นมา แล้วทำภาวนา
ด้วยวิธีหยุดใจไว้กลางกายตามหลักวิชา
เพราะนอนทำภาวนาแล้วมักจะหลับ

๒๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๐

๗ รักเก่า รักใหม่

เมื่อลูกอายุ ๑๘ ปี ขณะที่อยู่ประเทศนอร์เวย์ กระแสไออุ่นจากหนุ่มนอร์เวย์คนหนึ่งก็มากระทบใจของลูกให้หวั่นไหว เขาเป็นเชฟประจำโรงแรม มีนิสัยเยือกเย็น เป็นความเยือกเย็นที่ให้ความอบอุ่นใจ จนใจของลูกมันฟ้องว่า รักคุณเข้าแล้ว แต่ความรักของเราเหมือนเกสรดอกไม้ที่ลอยตามลมมากระทบกันแล้วก็จากกันไป เพราะเขาต้องไปเรียนต่อที่เมืองชตาวังเงะ ส่วนตัวลูกยังอยู่ที่เมืองแซนเดอเฟะยัวร์เหมือนเดิม

เมื่อกาลผ่านไป เราทั้งสองต่างมีครอบครัว ลูกอยู่กับแฟนใหม่โดยไม่แต่งงาน และไม่มีลูก ส่วนเขาก็แต่งงาน และมีลูกชาย ๑ คน หลังจากลูกแต่งงานได้ระยะหนึ่ง ความรักก็เริ่มเปลี่ยนองศา เวลาคุยกันจึงจูนกันไม่ค่อยดีดี เมื่อน้ำตาลมีรสหวานยังว่าขม ลูกจึง

ตัดสินใจจากมา

๑๕ ปีต่อมา นับจากแฟนคนแรกไปเรียนต่อ ลูกและเขาก็ได้มีโอกาสพบกันอีกครั้ง ไม่ได้เดินชนกันเหมือนละครน้ำเน่าะคะ แต่เพราะไฟห้วงหาที่ยังคุกรุ่น ลูกจึงตัดสินใจโทรไปหาเขา ซึ่งขณะนั้นเขาได้เป็นหัวหน้างานในโรงแรมที่เมืองชตาวันเงะ โดยลูกไม่ทราบมาก่อนว่าเขาหย่ากับภรรยาแล้วเช่นกัน

แม้ไม่เจอกันถึง ๑๕ ปี แต่เขากียังเหมือนเดิมทุกอย่าง แม้แต่ความหล่อ ลูกไม่ทราบจะเรียกรักเก่าหรือรักใหม่ดีคะ แต่เมื่อรักยังรัญจวนก็ไม่ควรจะรวนใจ เราต่างช่วยกันทอสายสัมพันธ์ สุดท้ายก็ลงเอยด้วยการแต่งงาน และมีลูกสาวด้วยกัน ๒ คน ตั้งแต่ลูกเข้ามาในชีวิตเขา เขาบอกว่าตอนนี้ชีวิตเขามาพบจุดสมดุลแล้วค่ะ

บุญกรรมใดลูกกับสามีจึงได้แต่งงาน
และอยู่ร่วมกันอีกครั้ง ทั้ง ๆ ที่เราต่างก็มีคู่
ครองมาก่อน และไม่ได้เจอกันถึง ๑๕ ปี

เราทั้งสองประสบอุบัติเหตุจนขาจะ
พลิกในเวลาไล่เลี่ยกัน แต่เป็นคนละข้าง เป็น
เพราะกรรมใด จะแก้ไขได้อย่างไร และทำไม
สามีของลูกเวลานอนจะมีเหงื่อโชกทั้งตัวอยู่
เสมอ จะแก้ไขอย่างไรดีคะ

คุณครูไม่ใหญ่

ลูกและสามีได้มาอยู่ร่วมกันอีกครั้งทั้ง ๆ
ที่ต่างก็มีคู่ครองมาก่อน และไม่ได้เจอกันนาน
ถึง ๑๕ ปี เพราะในอดีตเคยเป็นสามีภรรยากัน
และมักจะทำสองอย่าง คือ มักจะทะเลาะกัน
และสร้างบุญร่วมกันด้วย

ในยามทะเลาะกัน ก็มักจะอธิษฐาน หรือพูดว่า ซาติต่อไปอย่าได้มาเจอกันอีกเลย แต่พอหายอน มาสร้างบุญร่วมกัน ก็พูดว่า เรามาเจอกันอีกนะ วิบากกรรมดังกล่าวมาส่งผล จึงทำให้พลัดพรากจากกันไป ๑๕ ปี นี่ แสดงว่าโกรธนาน แล้วก็พูดอย่างนี้หลายครั้ง คือ ถ้าไม่ยากเจอ ผังมันจะดีตออก ถ้าขอให้เจอ ผังมันจะดูดีเข้า

ทั้งคู่ต่างประสบอุบัติเหตุจนเป็นเหตุ ให้ขาเกะแผลก แต่เป็นคนละข้างในเวลาไล่เลี่ย กัน เพราะในอดีตชาติหนึ่งเป็นเพื่อนเล่นกัน มาตั้งแต่เด็กจนเป็นวัยรุ่น ด้วยความสนุก คะนองได้ช่วยกันชุดหลุมพรางไม่ใหญ่ แต่ก็ ไม่ลึกมาก แล้วเอาไม้วาง เอาใบไม้กลบ ไม่ ให้คนเห็นว่านี่คือหลุมพราง พอคนเดินมาที่ หลุมพรางนั้นก็หล่นลงไป บางคนเดินมาก็ ตกขาข้างซ้าย บางคนตกขาข้างขวา และบาง คนก็ขาแพลง เพราะว่าไม่ลึกมาก ส่วนทั้ง

สองคน ก็แอบดูด้วยความสนุก วิพากษ์กรรมนี้
หลาย ๆ ครั้งมารวมส่งผล

จะแก้ไข ก็ให้สั่งสมบุญทุกบุญ ทั้งทาน
ศีล ภาวนา ให้มาก ๆ แล้วอุทิศบุญกุศลไปให้
กับคนที่ตกหลุมที่เราเคยไปแก้งเขาไว้ หนัก
ก็จะเป็นเบา เบาก็จะหาย ต้องทำบ่อย ๆ

สามี่เวลานอนมักจะมีเหงื่อโชกทั้งตัว
อยู่เสมอ เพราะในอดีตชาติหนึ่งได้ขายของ
ต่อมาของหาย ก็เข้าใจว่าพนักงานในร้าน
ขโมยของไป จึงได้จับเขาไปขังไว้ในเรือนไฟ
คล้ายห้องอบชาวนาจนเหงื่อเขาไทม์ตัวทุกซ์
ทรมาณมาก ทั้ง ๆ ที่เขาไม่ได้ขโมยของไป
วิพากษ์กรรมนี้มาส่งผล

จะแก้ไข ก็ให้สั่งสมบุญทุกบุญ ทั้งทาน
ศีล ภาวนา ให้มาก ๆ แล้วอุทิศบุญกุศลนี้ไป
ให้ผู้ที่เราเคยเบียดเบียนเขาไว้

๒๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

๘ ยิงจนยิงงาม

คุณแม่เป็นคนอำเภอดีวักกันกับคุณพ่อ ท่านได้พบกับคุณพ่อเมื่อตอนอายุ ๑๙ ปี โดยพี่ชายเป็นคนแนะนำให้รู้จักกัน เพียงครั้งแรกที่พบกัน คุณพ่อก็รักคุณแม่เลย

จากนั้นท่านก็ให้ผู้ใหญ่มาสู่ขอ แต่ในวันไปสู่ขอ คุณพ่อไม่ได้ไป เพราะไปอยู่ที่บ้านแพนสาวอีกคน พิธีหมั้นจึงมีแต่ฝ่ายหญิงไว้ร่องรอยของฝ่ายชาย

คุณแม่ทั้งเจ็บทั้งอายแขกเหรื่อที่มาร่วมงานมาก แต่ก็ต้องยอมแต่งงานกับคุณพ่อ เพราะญาติผู้ใหญ่จัดการให้ทั้งหมด แต่ท่านก็ยังเก็บความเจ็บช้ำใจเอาไว้เมื่อทะเลาะกัน คุณแม่มักจะพูดเหน็บคุณพ่อเรื่องนี้ คุณพ่อก็ยอมและขอโทษคุณแม่ทุกครั้ง ท่านอยู่กินด้วยกันจนมีลูกถึง ๑๐ คน และก็คลอดลูกง่ายทุกคน

คุณแม่มีกรรมใด จึงต้องเสียน้ำจาก
งานหมั้นที่ไม่มีฝ่ายชายคือคุณพ่อ

บุญใดคุณแม่จึงตลอดลูกง่ายทุกคน
กรรมเก่าท่านเป็นอย่างไรจึงชอบทะเลาะกับ
ทุกคนที่อยู่รอบข้าง ทำอย่างไรท่านจึงจะยอม
สร้างบุญบ้างก่อนตายคะ

คุณครูไม่ใหญ่

คุณแม่ต้องเสียน้ำจากงานหมั้นที่ไม่มี
คุณพ่อหรือฝ่ายชายในงานหมั้น เพราะใน
อดีตก็ได้เป็นสามีภรรยากันเหมือนในชาตินี้
แต่ชาตินี้คุณแม่ชอบงอน เวลางอนกันที่ไร
ก็จะชอบพูดว่า “เดี๋ยวจะถอนหมั้น” เอาคำ
พูดนี้มาขู่พ่อเสมอ พ่อในชาตินี้ยังหนุ่มอยู่ก็
โมโห จึงพูดว่า “ถอนก็ได้ แต่เอาไว้ชาติหน้า”

พูดกันไปอย่างนี้บ่อย ๆ จนคำพูดนี้ถูกเซตโปรแกรมเข้าไปในกลางกาย เป็นฝังติดตัวมาชาตินี้ แต่ในชาตินี้ คุณพ่อก็ไม่ได้ถอนหมั้น เพียงแค่ไม่ได้มาร่วมในพิธีหมั้นเท่านั้น ทั้งนี้ เพราะเคยสร้างบุญร่วมกัน เป็นสามีภรรยา กันมาหลายชาติ

คุณแม่คลอดลูกง่ายทุกคน เพราะบุญที่ได้ส่งเคราะห์ญาติในอดีตมาส่งผล

คุณแม่ท่านชอบทะเลาะกับทุกคนรอบข้าง เพราะท่านสั่งสมโทสะจืดเอาไว้ ทั้ง ๆ ที่เป็นคนมีพื้นฐานใจดีมาก แต่ก็เป็นคนชอบขี้หงุดหงิด แต่จิตใจดี เขาเรียกปากร้าย แต่ใจดี แต่คนมักจะเห็นแต่ปากร้าย ใจดีไม่ค่อยจะเห็นเพราะไม่มีดวงตาเอ็กซเรย์ เพราะฉะนั้นก็ต้องปากดี ใจดีด้วย ไม่ได้มีบุญกรรมอะไรกันมา

ลูกจะต้องเป็นกัลยาณมิตรให้ท่านด้วย
ใจที่เยือกเย็นและอดทน ที่จะอธิบายเรื่องบุญ
บาปให้ท่านฟังบ่อย ๆ ก็จะทำให้ท่านค่อย ๆ
ดีขึ้น ต้องทำหน้าที่ลูกแก้วไปแนะนำสิ่งดี ๆ
ให้ท่านด้วยนะจ๊ะ

๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๙

๙ เจ้าชายในความฝัน

ทำไมคุณแม่จึงฝันเห็นคุณพ่อก่อนที่จะ
แต่งงานกัน ทั้ง ๆ ที่ไม่เคยเห็นหน้ากันมาก่อน

คุณครูไม่ใหญ่

คุณแม่ฝันเห็นคุณพ่อก่อนแต่งงานทั้ง ๆ
ที่ยังไม่เคยเห็นหน้ากันมาก่อนนั้น เพราะใน
อดีตเคยเป็นสามีภรรยากัน ได้สร้างบุญร่วม
กันมา และอธิษฐานจิตว่า ให้เราได้มาอยู่ร่วม
เป็นสามีภรรยากันอีก ด้วยบุญเพสันนิวาสนี้
จึงทำให้คุณแม่ฝันเห็นคุณพ่อทั้ง ๆ ที่ไม่เคย
เห็นหน้ากันมาก่อนเลย

๑๘ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

๑๐ รักติดกระสุน

ตัวลูกเป็นสาวชาวบ้านธรรมดาคนหนึ่ง
ที่มีชีวิตเรียบง่าย แต่ได้พบรักแบบโลดโผน
สายฟ้าแลบ

เรื่องมีอยู่ว่า เมื่อปี ๒๕๒๒ ตอนนั้นตัว
ลูกอยู่ในวัยสาวแรกรุ่นอายุ ๑๙ ปี บางครั้งก็
ออกไปเที่ยวเล่นกับเพื่อน ๆ ในหมู่บ้านบ้าง
คุณแม่ของลูกก็มักจะบ่นว่าอยู่เสมอ จนลูก
รู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจ จึงตัดสินใจประชดคุณแม่
ด้วยการเอาปืนมายิงขาตัวเอง บริเวณน่อง
ด้านซ้าย กระสุนโดนบริเวณกลาง ๆ น่อง
ทำให้กระดูกซี่โครงหักหนึ่งท่อน

เพียงสิ้นเสียงกระสุนปืนนัดแรกดัง
“ปัง” เท่านั้น กามเทพสะดุ้งตกใจตื่น รีบ
แผลงศรความสงสารให้กับครุคนใหม่คนหนึ่ง
ที่บังเอิญผ่านมาพอดี เขาเห็นลูกเลือดอาบ
เต็มน่องไปหมด เขารู้สึกสงสารลูกมาก ทั้ง ๆ

ที่เราไม่เคยรู้จักกันมาก่อนเลย เขารับมาอุ้ม
ลูก รวากับพระเอกมาอุ้มนางเอกในหนังไทย
ไม่มีผิดเลยคะ จากนั้นเขาพาลูกไปส่งที่โรง
พยาบาล แล้วบุพเพก็อาละวาดลูกโดยไม่ทัน
ตั้งตัวเลยคะ

เขามาเยี่ยมลูกที่โรงพยาบาลสม่ำเสมอ
ทุกวันตลอดสองเดือน ซื้ออาหารทั้งหวาน
คาวมาฝาก คอยถามว่า อยากกินอะไร จะเอา
อะไรไหมจะซื้อมาฝาก พุดจาสุภาพ เอาใจ
เก่ง ด้วยแววตาหวานน้ำ เลิกงานแล้วเขาก็
มาคอยดูแลลูกที่โรงพยาบาลไม่ห่างเลย จน
หมดเวลาเยี่ยมจึงจะกลับบ้าน วันไหนเขา
มาสายกว่าเวลาปกติไปบ้าง ลูกก็จะชะเง้อ
มองที่ประตูตลอด แต่พอเขามาแล้ว ลูกก็ทำ
เป็นเฉย ๆ ค่ะ

เมื่อลูกออกจากโรงพยาบาลแล้ว เขา
ก็บอกให้คุณแม่มาสู่ขอลูกทันที แล้วเราก็
แต่งงานกันตามประเพณี กระทั่งปัจจุบันเรา

มีพยานรักด้วยกัน ๓ คน

ตัวลูกทำกรรมใดจึงต้องใช้ปิ่นอิงขาตัว
เอง และเหตุใดตัวลูกและสามีต้องพบรักกัน
ด้วยเหตุการณ์ดังกล่าวคะ เราเคยเป็นสามี
ภรรยากันมาก่อนหรือไม่คะ

คุณครูไม่ใหญ่

ตัวลูกเองมีกรรมที่ทำร้ายตนเองเพื่อ
ประชดมารดามหาหลายชาติแล้ว ชาตินี้ก็มา
ทำในเรื่องซ้ำ ๆ อีก พอมารดากำลังบ่มอบรม
สั่งสอน ก็หงุดหงิดมารดา ประชดประชันด้วย
เหตุต่าง ๆ

ส่วนเหตุการณ์นี้ที่ทำให้ลูกและสามีได้
พบรักกัน เพราะลูกเองเคยเป็นภรรยาของ
สามีมาหลายชาติ จึงทำให้ชาตินี้ เมื่อเขามา
พบลูกแล้ว ก็ตกหลุมรักทันที

๙ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

mini

๔๕

๑๑ ผู้ช่วยภรรยา

พี่สาวคนโตไม่สามารถมีลูกได้ จึงได้จัดหาภรรยาน้อยมาให้สามี เพื่อจะได้มีทายาทสืบสกุล อย่างนี้จะผิดศีลกาเมฯ* ไหมคะ

คุณครูไม่ใหญ่

หากเป็นความยินยอมพร้อมใจของพี่สาวคนโตที่จะหาภรรยาน้อยให้ ก็ไม่ถือว่าผิดศีลกาเมฯ เพราะฉะนั้น ให้ไปตกลงกันให้ดีนะ ว่า ใครสมัครใจให้ใช้ร่วมกัน ก็โอเค แต่ก็ถือว่าเป็นการมักมากในกามคุณ จะทำให้ห่างไกลจากพระนิพพาน พอมีลูก อาจจะกลุ้มเพราะลูกอีก ก็ให้เลือกเอาว่า เราควรจะมีมากหรือมีน้อยสำรวมในกามดี

๑๑ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

*ศีลข้อ ๓ ประพฤติผิดประเวณีในผู้ที่มิใช่คู่ครองของตนเอง

๑๒ คู่รักกำลัง

คุณแม่แต่งงานกับคุณพ่อ มีลูกด้วยกันถึง ๙ คน หลังจากแต่งงานอยู่กินกันมาได้ระยะหนึ่ง คุณแม่ก็ต้องพบกับความทุกข์ใจอย่างหนัก คือ คุณแม่มักจะโดนคุณพ่อใช้วาจาเชือดเฉือนตลอดเวลา ชอบตวาด ชอบดูถูกดูแคลนคุณแม่ต่าง ๆ นานา ว่าเป็นคนจน มาแต่ตัว บางครั้งก็ด่าเกินเลยไปถึงโคตรเหง้า ทำให้คุณแม่ต้องทนเจ็บช้ำน้ำใจอย่างยิ่ง

เงินทุกบาททุกสตางค์ของคุณพ่อ ท่านไม่เคยให้คุณแม่ใช้เลย คุณแม่จึงต้องหาเงินใช้เองจากการขายขนม ซึ่งก็เป็นเรื่องแปลกมากค่ะ เพราะคุณพ่อไม่ได้เป็นอย่างนี้กับใคร จะเป็นเฉพาะกับคุณแม่เท่านั้น เพราะปกติคุณพ่อจะเป็นคนอารมณ์ดี คุยสนุก เป็นคนใจบุญใจดีกับทุกคน แถมไม่ได้งกเงิน คุณพ่อเป็น

คนส่งเสียลูก ๆ ทุกคนเรียนจนจบทั้ง ๙ คน
เพราะเหตุนี้จึงทำให้คุณแม่อธิษฐานว่า “ชาติ
หน้าฉันใด ขออย่าให้เจอพ่ออีกเลย”

บุญกรรมใดทำให้คุณแม่ถูกคุณพ่อว่าให้
เจ็บช้ำน้ำใจอยู่เป็นประจำ และไม่เคยให้เงิน
คุณแม่ใช้เลย ต้องแก้ไขวิบากกรรมนี้อย่างไร
คะ คุณพ่อกับคุณแม่เคยผูกเวรกันมาหรือไม่
และการที่คุณแม่อธิษฐานไม่ให้เจอกับคุณพ่อ
เช่นนี้ เป็นการทำถูกหรือไม่ และที่ถูกต้อง
ท่านควรอธิษฐานในเรื่องนี้อย่างไรคะ

คุณครูไม่ใหญ่

คุณแม่ถูกคุณพ่อว่าให้เจ็บช้ำน้ำใจอยู่
เป็นประจำ และไม่เคยให้เงินแม่ใช้เลย เพราะ
วัจกรรม ตอนที่ฉันผู้ชายในชาติที่เป็นเศรษฐี
ได้ด่าว่าข้าทาสบริวารอยู่เป็นประจำ และไม่

ค่อยดูแลเรื่องปัจจัยสี่ โดยแค่เลี้ยงดูหาตาม
มีตามเกิดเท่านั้นมาส่งผล เป็นกรรมเก่าของ
แม่แต่เป็นกรรมใหม่ของพ่อ พ่อกับแม่ไม่เคย
ผูกเวรกันมา

ที่อธิษฐานว่า ไม่ให้เจอกับพ่อนั้น ก็ยัง
ไม่ถูกหลักวิชา ที่ถูกต้องต้องประกอบเหตุใหม่
โดยสร้างบุญทุกบุญ ทั้งทาน ศีล ภาวนาอย่าง
สม่ำเสมอ แล้วก็พูดปยวาจาไพเราะ อ่อนหวาน
ต่อทุก ๆ คน อีกทั้งสงเคราะห์ญาติ แล้ว
หมั่นอธิษฐานจิตให้ได้ไปเกิดในครอบครัวที่ดี
มีศีลธรรม มีศรัทธา ศีล ทัฬหีเสมอกัน
จึงจะถูกหลักวิชา

๒ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

๑๓ ไม่ขอเจอเธอไปทุกภพชาติ

คุณยายและคุณตาเป็นชาวจีน แต่งงานกันตอนอายุ ๑๙ ปี ท่านมีลูกชาย ๗ คน ลูกสาว ๑ คน คุณตาชอบดื่มสุราทุกวัน ที่โหดร้าย คือ มักทุบตีทำร้ายร่างกายคุณยายเป็นอาจihen คุณยายจำต้องใช้ชีวิตคู่อยู่ด้วยความอดทนเป็นอย่างมาก ได้แต่อธิษฐานว่า ขออย่าได้พบเจอจะเจอกับคุณตาอีกเลยทุกภพทุกชาติ ทั้งที่โดยนิสัยคุณยายเป็นคนดีมีเมตตา ชอบทำบุญ และเป็นผู้หญิงที่ขยันขันแข็ง เนรลียวนลาด

คุณยายมีบุญอย่างไร จึงมีอายุยืนถึง ๑๐๒ ปี คำอธิษฐานของคุณยายที่ไม่ขอเจอคุณตาอีกจะมีผลเช่นไร และท่านจะสมปรารถนาหรือไม่

คุณครูไม่ใหญ่

คุณยายอายุยืน ๑๐๒ ปี เพราะในอดีตได้ถวายภัตตาหาร และถวายคิลานเภสัชแด่พระภิกษุสงฆ์ รวมทั้งแจกยารักษาโรคแก่คนยากจนเสมอ ๆ และตั้งความปรารถนาให้มีอายุขัยยืนยาว บุญดังกล่าวมาส่งผลให้ท่านอายุยืน เพราะแจกยา ถวายภัตตาหาร ได้ชื่อว่าให้อายุ วรรณะ สุขะ พละ ปฏิภาณ

คำอธิษฐานของคุณยายว่า จะไม่ขอเจอคุณตาอีกก็จะสมปรารถนา เพราะการกระทำตอนเป็นมนุษย์แตกต่างกัน ที่ไปก็จะแตกต่างกันจะ คุณยายสั่งสมแต่บุญกุศลอย่างเดียว ส่วนคุณตาทำตรงกันข้าม คือ ตีแม่เหล้าเมาแล้วก็มาทะเลาะตบตีคุณยาย

๒๔ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๙

๑๔ ครอบครัวอบอุ่น

เพราะเหตุใดครอบครัวลูกจึงอยู่กัน
แบบต่างคนต่างอยู่ เหมือนไม่ใช่ครอบครัว
เดียวกัน พอจะมีวิธีใดที่ทำให้เป็นครอบครัว
อบอุ่นไหมคะ เพราะพี่ชายคนรองก็มีนิสัย
ก้าวร้าว ติดเหล้า บุหรี่ พี่สาวคนที่สาม ก็ใช้
จ่ายสิ้นเปลือง มีหนี้สินมาก

คุณครูไม่ใหญ่

ครอบครัวของลูกอยู่กันแบบต่างคนต่าง
อยู่ เหมือนไม่ใช่ครอบครัวเดียวกัน เพราะใน
อดีตไม่ได้ถวายทานด้วยความเคารพ คือทำ
ไปนั้น ๆ จึงทำให้มีมานะทิฐิ ในหมู่พี่น้องที่
ไม่เหมือนกัน และไม่คอยยอมรับกัน ศรัทธา
ศีล และทิฐิ ก็เลยแตกต่างกัน ประกอบกับ
ขาดบุญที่ไม่ได้เอื้อเฟื้อกันทั้งในอดีตและ
ปัจจุบัน จึงทำให้สิ่งเหล่านี้เกิดขึ้น

วิธีแก้ คือ ให้มีศรัทธา คีล ติฏฐิเสมอ
กัน โดยชวนกันมาสร้างบุญ สร้างกุศล ก็ต้อง
อาศัยลูกนั้นแหละ มาเป็นตัวเชื่อม แต่ต้อง
อดทนหน่อยนะ ใช้สติ ปัญญา กำลังใจ ความ
รัก และความปรารถนาดีที่มีต่อพี่ ๆ ค่อย ๆ
พูดจา ค่อย ๆ แนะนำกันไป และอย่าไป
ถือสา ถ้าหากเขาพูดถ้อยคำที่เราไม่ค่อยชอบ
หรือแสดงกิริยาท่าทางที่ไม่น่าดู เราต้องมอง
ข้ามสิ่งเหล่านี้ไป เขาจะแสดงท่าทีอย่างไร
ออกมา ก็เฉย ๆ ทำเป็นไม่เห็น ได้ยินก็ทำ
เป็นไม่ได้ยิน รู้ก็ทำเป็นไม่รู้ ทำเฉย ๆ เขาทำ
เรื่องของเขา เราก็ทำเรื่องของเรา แล้วก็พูด
ชักชวนทำบุญ ปลูกศรัทธาไปเรื่อย ๆ อาศัย
ความรัก ความปรารถนาดีอย่างแท้จริงต่อ
พี่ ๆ ทำหน้าที่กัลยาณมิตรไปแบบวิริยบารมี
เหมือนวิริยาธิกพุทธเจ้าอย่างนั้นแหละ โปรด
ให้ได้นะลูกนะ

๔ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

๑๕ แค้นรัก

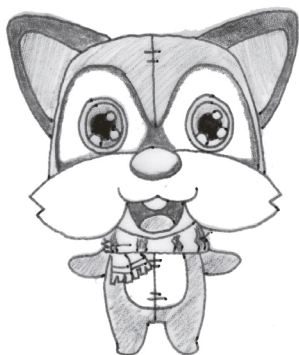
สมัยเมื่อพี่สาวคนที่สองของผม อายุ ๑๒ ปี เข้าวันหนึ่ง เธอเกิดความขยัน ได้ไปช่วยสีข้าว โดยปล่อยผมยาวสยาย ขณะกำลังใช้แขนหมุนล้อเครื่อง ได้ถูกเครื่องสีข้าวกระชากเอาผมหลุดไปจากศีรษะ มีเลือดไหลออกมามากจนสลบไป ทุกคนคิดว่า ต้องตายแน่ คุณหมอส่งไปเป็นคนไข้พิเศษ เพราะเป็นรายแรกของโรงพยาบาลศิริราชที่เกิดอุบัติเหตุเช่นนี้ ต้องเข้าห้องผ่าตัดเกือบทุกวัน ปัจจุบันพี่สาวอายุ ๕๒ ปี อาการหายเป็นปกติ ระบบประสาทสมบูรณ์ทุกอย่าง

พี่สาวทำกรรมอะไรมา จึงเกิดอุบัติเหตุ เส้นผมติดเข้าไปในเครื่องจักรจนหนังศีรษะถูกดึงออกมา ต้องโดนผ่าตัดเอาเนื้อแขนและขามาปะหนังศีรษะครับ

คุณครูไม่ใหญ่

พี่สาวประสบอุบัติเหตุ เพราะกรรมในอดีต ได้เกิดเป็นภรรยาเศรษฐี แต่ซี้หึง เพราะสามีไปเอาหญิงรับใช้ในเรือนมาเป็นภรรยาน้อย ตัวก็เลยสั่งลงโทษหญิงรับใช้คนนั้น ซึ่งเธอมีผมยาว โดยให้ยืมนบนเกล้า แล้วเอาเส้นผมเธอผูกไว้กับซื่อ และเอาเกล้าออก เพราะฉะนั้นร่างกายของเธอก็ติดถ่วงกับเส้นผมและหนังศีรษะหลุดออกมา ทุกข์ทรมานมาก วิบากกรรมนี้มาส่งผล

๔ พุทธจักายน พ.ศ. ๒๕๔๘

๑๖ ไม่น่าสาบาน

บุพกรรมใดทำให้ลูกสาวของลูกเมื่อ
คลอดออกมา มีเนื้อเยื่อปิดที่ทวารเบา ไม่มี
ช่องทางออกเลย หมอจึงเอามีดกรีดออกให้
หมอบอกว่า เด็กที่เป็นอย่างนี้มีเพียงหนึ่งใน
ล้านเท่านั้น

คุณครูไม่ใหญ่

ลูกสาวคนโต ตอนคลอดใหม่ ๆ มีเนื้อ
เยื่อหุ้มตรงทวารเบา จนหมอต้องทำการกรีด
ซึ่งเป็น Case หนึ่งในล้านเท่านั้น เพราะ
วัฏกรรมในอดีต เรื่องมีอยู่ว่า ชาติหนึ่งตอน
ที่เกิดเป็นผู้หญิง ได้ถูกเพื่อนหญิงของตนที่
มีแฟนอยู่แล้ว ให้สาบานว่า ถ้าเธอไปยุ่งกับ
แฟนฉัน ขอให้ตรงนั้นของเธอตีบตัน ลูกสาว

ของลูกในชาตินั้น ทั้ง ๆ ที่ไปยุ่งกับแฟนเขา
จริง ๆ แต่ก็สาบาน กรรมนี้เลย ตามมาส่งผล

๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

๑๗ ใคร ๆ ก็รักเธอ

บุญใดส่งผลให้ลูกมีสามีดี และไม่เคย
ทะเลาะเบาะแว้งกันเลย รวมทั้งญาติทุกคน
ทางสามีก็รักลูกมาก บุญอะไรที่ทำให้ไม่ว่า
ลูกจะอยู่ที่ไหน ทุกคนก็รัก และอยากให้ลูก
อยู่ด้วย

คุณครูไม่ใหญ่

บุญที่ลูกและสามีเคยสร้างมากับหมู่
คณะ ทำให้ชีวิตคู่ราบรื่นและไม่เคยทะเลาะ
เบาะแว้งกันเลย ญาติสามีที่รักลูก เพราะบุญ
ในอดีตที่เมื่อลูกได้มาสร้างบารมีกับหมู่คณะ
แล้วไม่ได้ทำตามลำพัง ได้ชักชวนคนอื่นให้
มาทำความดีด้วย

บุญที่ชวนคนทำความดีนี้ จึงทำให้มา
เจอญาติสามีที่ดี มาอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่ดี
ลูกอยู่ที่ไหนก็มีคนรัก และอยากให้ลูก
อยู่ด้วย ก็เพราะบุญที่เคยชวนคนทำความดี
ในอดีตตามมาส่งผล บุญที่เป็นผู้นำบุญยอด
กัลยาณมิตรจะไปที่ไหนก็จะมีแต่คนรัก

๙ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

๑๘ คุณครับ...รักผมบ้างไหม

ภรรยาของผมเป็นชาวอิรัก นับถือศาสนาอิสลาม เธอเคร่งครัดในศาสนามาก เป็นลูกพี่ลูกน้องของผมเอง ซึ่งก่อนแต่งงานทางพ่อแม่ได้หมั้นหมายเธอไว้ให้ผม กอปรกับเธอและผมก็รู้จักคุ้นเคยกันมาก่อน และเรายังเคยพูดคุยเรื่องแต่งงานด้วยกันในสมัยเด็ก ๆ ซึ่งในตอนนั้นเธอพูดกับผมว่า ฉันจะแต่งงานกับเธอคนเดียวเท่านั้น ถ้าไม่มีเธอฉันจะไม่ยอมแต่งงานกับใครเด็ดขาดเลย คำพูดนี้ติดตรึงอยู่ในหัวใจของผม ไม่ลืมเลือน

ต่อมาเมื่อเธออายุ ๒๓ ปี ผมอายุ ๒๘ ปี ก็เข้าพิธีแต่งงานกันที่ประเทศอิหร่าน แต่เรามาอยู่กินด้วยกันที่ประเทศเคนมาร์ก มีลูกด้วยกัน ๓ คน หญิง ๒ คน ชาย ๑ คน

ภรรยาผมจิตใจเธออยากจะไปอยู่ต่างประเทศอิรัก ซึ่ง ๑ ปี เธอไปแค่ ๕ - ๑๐ ครั้ง

เป็นอย่างน้อย และเธอก็ให้เหตุผลกับผมว่า
ฉันเหงา ฉันคิดถึงพ่อแม่พี่น้อง ฉันอยากกลับ
อิรัก เพราะที่นั่นฉันอบอุ่น ทุกวันนี้เธอก็พา
ลูก ๆ ไปอยู่ที่อิรักสลับกับมาอยู่กับผม ครั้งละ
ประมาณ ๑ เดือนครึ่ง และผมก็คิดว่า จะปลูก
บ้านที่อิรักให้เธอไว้อยู่ในช่วงที่เธอกลับไป
แต่ผมจะอยู่ที่เคนมารักกับลูก ๆ เพื่อให้ลูก
ได้เรียนหนังสือด้วย ซึ่งภรรยาผมก็เห็นด้วย
กับความคิดนี้

ภรรยาของผม เธอรักผมหรือไม่ แล้ว
ทำไมเธออยากกลับไปอยู่กับญาติ ๆ ในอิรัก
ทั้ง ๆ ที่มีสงคราม ผมกับเธอจะอยู่ด้วยกันได้
ตลอดรอดฝั่งหรือไม่อย่างไรครับ

คุณครูไม่ใหญ่

ภรรยาของลูก ก็ยังรักตัวลูกอยู่ แหม
ต้องมาถามครูไม่ใหญ่ ถามเธอสิจ๊ะ แต่ความ

ผูกพันกับครอบครัวและแดนเกิดมันมีมาก
จนยากที่จะห้ามใจไม่กลับไปถิ่นเดิมในสิ่ง
แวดล้อมที่พรั่งพร้อมไปด้วยหมู่ญาติ แม้จะ
เกิดภาวะสงครามก็ตาม เพราะวาระร่วมเงาของ
หมู่ญาตินั้นรุ่มเย็นกว่ารุ่มไม้ใด ๆ ทั้งสิ้น ไป
อยู่ตรงนั้นแม้อยู่ในภาวะสงครามก็มีความ
อบอุ่นซึ่งกันและกัน

ให้ลูกประคองรักนี้ไว้ให้ได้ตลอดไป
ด้วยการยินยอม ยืดหยุ่น ยิ้มแย้ม เยือกเย็น
เซียร์เธอบ้าง อะไรบ้าง เพราะเธอก็เป็นคนดี
เป็นภรรยาที่ดีของสามี เป็นแม่ที่ดีของลูก ลูก
อย่ากังวลหรือเป็นทุกข์ใจเลย ชีวิตมันก็เป็น
อย่างนี้มันก็เป็นไปตามวิบากกรรม

ดังนั้นไม่ว่าเธอจะไปอิรักหรือไม่ไป ก็ให้
ลูกนั่งสมาธิ ทำใจใส ๆ แล้วก็นึกถึงบุญนี้ให้
ไปคุ้มครองเธอและลูกให้ปลอดภัย

๒๘ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๙

๑๙ หวงข้ามชาติ

น้องสาวคนเล็กของลูกรู้สึกผูกพันกับ
ลูกมาก จนบางครั้งเธอรู้สึกหวงลูกและชอบ
พูดเสมอว่า อยากเกิดมาเจอกันอีก อดีตชาติ
เราเคยเป็นอะไรกันมาคะ

คุณครูไม่ใหญ่

เมื่อพุทธันดรที่ผ่านมา น้องสาวคน
เล็กได้เกิดเป็นลูกสาวของลูก และด้วยความ
ผูกพันที่ต่างมีให้กันตั้งแต่ภพชาตินั้น ทำให้
ชาติปัจจุบันน้องสาวของลูกจึงรักและมีความ
ผูกพันในตัวลูกเป็นอย่างมาก

ส่วนเหตุที่ทำให้น้องสาวไม่ได้เกิดมา
เป็นลูกสาวของลูกเหมือนชาติที่ผ่านมา เป็น
เพราะในชาติที่ผ่านมาั้น แม้เธอจะทำบุญ

ร่วมกับลูกอยู่เสมอ แต่ในการสั่งสมบุญของ
เธอนั้นกลับไม่เข้มข้นเท่ากับที่ตัวลูกได้ทำ

ทำนองเดียวกันกับที่ใคร ๆ หลายคน
ชอบคิดว่า เวลาที่พ่อแม่ของเราทำบุญก็
เหมือนกับเราได้ทำบุญด้วย หรือบางทีลูก
ทำบุญ แม่ก็บอกเงินของเอ็งก็เหมือนกับเงิน
ของแม่ เอ็งทำแม่ก็ได้ ซึ่งความเป็นจริงมัน
ไม่ได้เป็นเช่นนั้น เพราะงบบุญของแต่ละคน
ล้วนเป็นสมบัติเฉพาะตัว ใครทำใครก็ได้ ใคร
ไม่ทำก็ไม่ได้

ดังนั้นจึงเป็นผลทำให้ผลบุญของเธอ
และของลูกไม่เสมอกัน นอกจากนั้นยังมีเศษ
กรรมจากกรรมตระหนี่ที่เธอเคยทำมาหลาย
ชาติมาตัดรอนอีกด้วย เมื่อสองเหตุนี้มารวม
กันจึงทำให้เธอได้มาเกิดเป็นเพียงน้องสาว
ของลูกในชาตินี้ แทนที่จะได้เกิดมาเป็นลูก
ของลูกเหมือนดังในชาติที่ผ่านมา

ดังนั้น ถ้าครอบครัวไหนอยากจะเกิดมา
ร่วมสร้างบารมีด้วยกันอีกในภพชาติต่อ ๆ ไป
ครอบครัวนั้นต้องสั่งสมบุญกันทั้งทีมี

แบบว่าอย่างไรว่าตามกันทั้งครอบครัว
เช่น พ่อว่าไง...ลูกก็ว่างั้น แม่ว่าไง...ลูกก็ว่างั้น
หรือพี่ว่าไง...น้องก็ว่างั้น เป็นต้น นี่ก็เป็นสิ่ง
ที่ต้องศึกษานะ

๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๒

๒๐ จำใจจาก

คุณแม่อายของผม ท่านเป็นคนใจดี ใจบุญรักการนั่งสมาธิ ในช่วงบั้นปลายชีวิต ภรรยาได้พาท่านมาอยู่ด้วยกันที่อเมริกา ซึ่งท่านอยู่ที่นั่นนานกว่า ๓๐ ปี จนรู้สึกผูกพันกับลูกหลานที่นี่

ต่อมาน้องชายของภรรยาอยากตอบแทนพระคุณและขอเลี้ยงคุณแม่บ้าง จึงขอคุณแม่กลับมาเมืองไทย ภรรยาต้องจำใจพาคุณแม่ไปส่งทั้ง ๆ ที่คุณแม่ไม่อยากจะไป พอไปส่งเสร็จแล้ว ภรรยาก็แอบหนีกลับอเมริกา ภรรยาของผมรู้สึกผิดมากเพราะรู้สึกสงสาร และกลัวว่าคุณแม่จะเสียใจหาว่าทอดทิ้งท่าน แต่ตอนหลังภรรยาของผมก็ได้ไปกราบขอขมา และท่านก็ให้อภัยแล้ว

ตอนที่ภรรยาของผมพาคุณแม่ไปส่ง
ให้น้องชายที่เมืองไทยและแอบหนีกลับมา
อยากทราบว่าตอนนั้นคุณแม่ท่านรู้สึกอย่างไร
และภรรยาของผมจะบาปไหมครับ

คุณครูไม่ใหญ่

ตอนที่ภรรยาจำใจพาคุณแม่ไปส่งให้
น้องชายที่อยู่เมืองไทย แล้วแอบหนีกลับ
มานั้น ก็ทำให้ท่านรู้สึกน้อยใจ การทำดังนี้
ก็จะทำให้ภรรยาของลูกต้องเจอสภาพอย่าง
นี้จากลูกหลานบ้าง แต่เนื่องจากภรรยาลูกได้
ขอขมาท่านแล้ว ก็ทำให้วิบากกรรมเบาบาง
ลงมากแล้ว แต่ก็ควรสั่งสมบุญทุกบุญ ทั้ง
ทานศีล ภาวนา ให้มาก ๆ แล้วอธิษฐานจิต
ให้พ้นจากวิบากกรรมนี้

๑๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๐

๒๑ ผมรักเขา

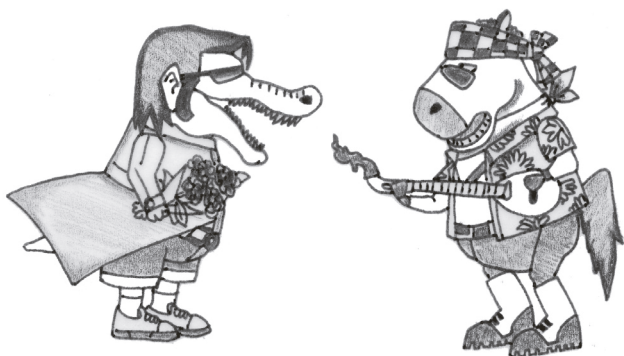
การอยู่ร่วมกันระหว่างชายกับชายฉัน
สามีภรรยา หากไม่มีการนอกใจกันเลย กรณี
นี้จะบาปไหมคะ

คุณครูไม่ใหญ่

การอยู่ร่วมกันระหว่างชายกับชาย
ฉันสามีภรรยา แต่ไม่ผิดศีลข้อ ๓ คือ รัก
เดียวใจเดียว ก็ไม่ได้มีบาปกรรมอะไร แต่
ชาวโลกก็จะติเตียน ไม่ยอมรับ หรือยอมรับ
แต่ก็ไม่ค่อยสนิทใจนัก เพราะมันไม่คั่น แล้ว
ถ้าหากอยู่ร่วมกันอย่างนี้ตลอดไปไม่ประพฤติด
พรหมจรรย์ ก็ยากที่จะพ้นกรรมกาเมใน
ชาติต่อไป ลูกก็ต้องไปตัดสินใจเลือกเอา
ก็แล้วกันนะลูกนะ ว่าจะเอาอย่างไร

แล้วที่สำคัญก็คือ ใครจะยอมรับ หรือไม่
ยอมรับ ไม่สำคัญเท่ากับว่า ยากที่จะฟันกรรม
ตรงนี้ มันก็ต้องไปใช้กันอีกหลายชาติ ใน
สภาพที่ถูกเป็นอยู่อย่างปัจจุบันนี้แหละ

๑๕ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๘

๒๒ หลักในการอยู่ร่วมกัน

ขอความเมตตาคุณครูไม่ใหญ่ ให้หลักคุณธรรมในการอยู่ร่วมกันในครอบครัวใหญ่ที่มีหลากหลายวัย ทำอย่างไรให้มีความสามัคคีปรองดองกัน เป็นครอบครัวธรรมกายที่อบอุ่นคะ

คุณครูไม่ใหญ่

ครอบครัวใหญ่ที่มีหลากหลายวัยจะอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และสามัคคีปรองดองกัน เป็นครอบครัวธรรมกายนั้น ก็ขึ้นอยู่กับ การให้ เช่น ให้ความรัก ความปรารถนาดีต่อกัน ให้ความช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ให้อภัยในข้อผิดพลาดซึ่งกันและกัน ให้อภัยลืมพินิจต่อกัน และชักชวนกันมาสร้างบารมีร่วมกันอย่างต่อเนื่อง เป็นต้น

๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

๒๓ เราจะไม่ทะเลาะกันอีก

ลูกชายและลูกสาวของลูก ทำไมเขารักกันมาก ผูกพันกันมาก ไม่เคยทะเลาะกันเลยจนใคร ๆ ก็ต้องแปลกใจ และบุญใดที่ทำให้เขาทั้งสองเรียนเก่งมาก ได้เกรด ๔ ทุกวิชาคะ

คุณครูไม่ใหญ่

สำหรับลูกชายและลูกสาวของลูกในชาติปัจจุบัน เมื่อพุทธันดรที่ผ่านมา ต่างคนต่างเกิดคนละครอบครัว ไม่ได้เกิดมาเป็นลูกของลูกเหมือนอย่างในชาตินี้

ลูกสาวของลูกในชาตินั้นได้เกิดเป็นบุตรสาวของครอบครัวคหบดีที่มีฐานะร่ำรวยคนหนึ่ง ส่วนลูกชายของลูกในชาตินั้นก็ได้เกิดมาเป็นบุตรชายของครอบครัวคหบดีที่มีฐานะร่ำรวยอีกครอบครัวหนึ่งด้วยเช่นกัน

ครอบครัวของทั้งคู่ในพุทธันดรที่ผ่านมาต่าง
ก็เข้าวัดและศรัทธาในพระมหาเถระด้วยกัน
ทั้งคู่

ดังนั้น เวลาที่ครอบครัวทั้งสองได้มา
ทำบุญที่วัด คุณพ่อคุณแม่ก็จะนำทั้งคู่มา
ทำบุญที่วัดด้วยเสมอ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้
ทั้งคู่ต่างได้เข้าวัดปฏิบัติธรรมตั้งแต่วัยเด็ก
และมีผลปฏิบัติธรรมที่ดี สามารถเข้าถึง
พระธรรมกายภายในได้ และด้วยความที่
ครอบครัวของทั้งคู่ต่างมาวัดอยู่เป็นประจำ
จึงเป็นเหตุทำให้ทั้งคู่ได้มาเจอกันและได้เป็น
เพื่อนรักกันในที่สุด

เมื่อทั้งคู่เติบโตเป็นผู้ใหญ่ ได้ตัดสินใจ
ลงทุนทำธุรกิจร่วมกัน แต่ต่อมาภายหลังทั้ง
คู่กลับมีเรื่องไม่เข้าใจกัน เพราะมีบุคคลที่
สามที่ทำตัวเป็นผู้ปรารถนาดีแต่ประสงค์ร้าย
เอาเรื่องของอีกฝ่ายหนึ่งไปพูดให้อีกฝ่ายหนึ่ง

เข้าใจผิด เพื่อหวังผลประโยชน์ทางธุรกิจ ซึ่งเป็นผลทำให้ทั้งคู่ผิดใจกัน และไม่ยอมพูดคุยกันนับตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

แต่ถึงกระนั้น ทั้งคู่ต่างก็ยังมาทำบุญที่วัดเป็นปกติ คือ เรื่องส่วนตัวก็เรื่องส่วนตัว แต่เรื่องมาสร้างบารมีก็มาสร้างบารมี เพียงแต่ว่าต่างคนต่างมา ต่างคนต่างไป ถ้าใครเห็นอีกฝ่าย ก็พยายามหลบหน้าหลบตากันไม่อยากจะเจอกัน เพราะต่างคนต่างเข้าใจผิดจากบุคคลที่สามจึงรู้สึกขุ่นข้องหมองใจด้วยกันทั้งคู่

แต่สุดท้ายก็ได้มีนางเอกขี่ม้าขาวเข้ามาช่วยคลี่คลายสถานการณ์อันตึงเครียดของทั้งคู่ ซึ่งนางเอกผู้นั้นจะเป็นใครไม่ได้เลยถ้าไม่ใช่ตัวลูก ก็เพราะด้วยเหตุที่ตัวลูกมีความสนิทสนมคุ้นเคยกับครอบครัวของทั้งคู่ พอลูกได้ทราบข่าวว่า ทั้งคู่มีปัญหา ด้วยความเอ็นดูที่ตัวลูกได้เห็นทั้งสองต่างเข้าวัดมาทำบุญ

กันตั้งแต่เด็ก ประกอบกับตัวลูกมีหัวใจของ
ยอดกัลยาณมิตร ลูกจึงพยายามเข้าไปคอย
ประสานรอยร้าวที่เกิดขึ้นในครั้งนี

แม้ในช่วงแรก ๆ ทั้งคู่จะไม่ยอมมาปรับ
ความเข้าใจกัน หรือมาพบกันก็ตาม แต่ด้วย
ความพยายามของลูกกับดวงปัญญาของลูก
ที่จะทำให้ทั้งคู่มาคืนดีกันได้ ในที่สุดทั้งคู่
ก็ใจอ่อนจนได้มาพบกัน และปรับความเข้าใจ
กันในที่สุด

หลังจากที่ทั้งคู่กลับมามีคืนดี และม
ความเข้าใจที่ตรงกันแล้วทั้งคู่ก็มีความรักและ
ผูกพันกับตัวลูกมาก ต่างอธิษฐานจิตร่วม
กันว่า นับตั้งแต่นี้เป็นต้นไป ไม่ว่าจะม
อะไร
เกิดขึ้นระหว่างเรา ก็ขอให้เราทั้งสองอย่าได้
ทะเลาะกันอีกเลย และถ้ามีเหตุอันใดที่ทำให้
เราไม่เข้าใจกันเกิดขึ้น ก็ขอให้เราทั้งสองพูด
คุยกันด้วยเหตุผลจนกว่าจะเข้าใจ และขอให้

เราต่างรักกันฉันพี่น้องตลอดไป

ด้วยผลจากการอธิษฐานจิตร่วมกันในชาตินั้นมารวมกับความผูกพันฉันพี่น้องของทั้งคู่ที่มีให้กันมาโดยตลอด จึงเป็นผลทำให้ชาติปัจจุบันทั้งคู่ได้มาเกิดเป็นพี่น้องร่วมสายโลหิตกัน และด้วยความที่ทั้งคู่ต่างสั่งสมบุญกับหมู่คณะร่วมกันมาตั้งแต่เด็ก รวมกับความเคารพนับถือที่ทั้งคู่ต่างเคารพรักในตัวลูกประดุงมารดาคนหนึ่งในชาตินั้น ด้วยเหตุนี้จึงทำให้ทั้งคู่ได้มาเกิดเป็นลูกชายและลูกสาวของลูกในชาติปัจจุบัน

ส่วนสาเหตุที่ทำให้เขาเกิดมามีทุกอย่างพร้อม ไม่ต้องมีชีวิตที่ลำบากตั้งแต่วัยเด็กเหมือนลูก เป็นเพราะผลบุญที่ทั้งคู่ต่างได้สั่งสมอย่างเข้มข้นในชาติที่ผ่านมา เรียกได้ว่าสร้างบารมีกันตั้งแต่ยังเด็กจนถึงวาระสุดท้ายของชีวิต ด้วยผลแห่งบุญที่ทั้งคู่ได้สั่งสมมาจึง

ทำให้ทั้งคู่ได้มาเกิดในช่วงที่ครอบครัวของลูก
มีทุกอย่างพร้อม

แม้ชาติที่แล้วทั้งคู่จะสั่งสมบุญมาอย่าง
ตลอดต่อเนื่องตั้งแต่ยังเด็ก แต่ถึงกระนั้นก็
อย่าได้ประมาท ลูกต้องคอยดูแลให้ทั้งสอง
คนหมั่นสั่งสมบุญอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้บุญที่
เขาทั้งคู่เคยทำมา มีความเข้มข้นและหนาแน่น
กว่าในชาติที่ผ่านมา

ในพุทธันดรที่ผ่านมา ทั้งคู่ต่างก็เป็น
ฝ่ายกองเสบียงเกรด A^{++} และได้ทำหน้าที่
ไปจนตลอดชีวิต นอกจากนั้นทั้งคู่ยังมีผลการ
ปฏิบัติธรรมที่ดี สามารถเข้าถึงพระธรรมกาย
ตั้งแต่ยังเด็ก และสามารถกลับดุสิตบุรีได้ใน
ที่สุด และด้วยเหตุที่ทั้งคู่ต่างรักในการปฏิบัติ
ธรรม และสามารถเข้าถึงพระธรรมกายได้
ตั้งแต่ยังเด็กนี่เอง จึงเป็นผลทำให้ทั้งคู่เรียน
หนังสือเก่งและสมองดีตั้งแต่เด็ก

ดังนั้น ในชาตินี้ลูกต้องคอยประคับ
ประคองลูกทั้งสองคนให้ดี แล้วเขาทั้งสองจะ
กลายเป็นกำลังสำคัญให้กับครอบครัวรวมถึง
หมู่คณะด้วย

๑๙ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๒

๒๔ เอาชีวิตเขา มาเลี้ยงชีวิตเรา

ทำอย่างไรน้ำชายจึงจะเลิกอาชีพเลี้ยงปลา

คุณครูไม่ใหญ่

จะให้น้ำชายเลิกอาชีพเลี้ยงปลา ก็ต้องอาศัยความรักและความปรารถนาดีของลูกที่มีต่อท่านอย่างแท้จริง ค่อย ๆ แนะนำท่านไปเรื่อย ๆ และเวลานั่งสมาธิก็อธิษฐานเอาบุญช่วย ดลบันดาลให้น้ำชายเลิกทำบ่อปลา ต้องทำบ่อ ย่อย ๆ พุดบ่อ ย่อย ๆ คุ้ยบ่อ ย่อย ๆ พอกระแสนบุญมาก ถ้าหมดกรรม ท่านก็เลิกได้

๒๒ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๖

๒๕ รวยแต่ไม่คุ้ม

น้องชายของลูกมีอาชีพขายส่งสุราและเบียร์รายใหญ่ประจำจังหวัด เป็นถึงระดับหัวหน้าฝ่ายขายของบริษัทเบียร์ชื่อดัง ลูกบอกให้เขาเลิกอาชีพนี้หลายครั้ง เพราะเป็นห่วงเขาว่า จะต้องไปรับกรรมในมหานรก แต่น้องชายบอกว่า เขาอายุมากแล้ว ถ้าไม่ทำอาชีพนี้จะให้ไปทำอะไร

ปัจจุบันชีวิตของน้องชายยังคงอยู่ในช่วงขาขึ้น ธุรกิจค่าน้ำเมาที่ทำอยู่ก็ขายดีเป็นเทน้ำเทท่า สร้างกำไรให้เป็นกอบเป็นกำ น้องชายของลูกทั้ง ๆ ที่ประกอบมิจนอาชีวะ แต่กลับมีชีวิตที่ดีวันดีคืน เป็นเพราะบุญกรรมใด ลูกจะช่วยให้เขาเลิกขายน้ำเมาได้อย่างไร คนที่ขายน้ำเมาแต่ก็มีฐานะร่ำรวยเช่นนี้ ควรจะเป็นกัลยาณมิตรให้เขาอย่างไรดีคะ

คุณครูไม่ใหญ่

น้องชายของลูกขายน้าเมาแต่รวยวัน รวยคืน ก็เพราะทานในอดีตที่ทำไว้มาส่งผล เพราะเมื่อทำบุญแล้วไม่ได้อธิษฐานจิตล้อม กรอบเอาไว้ จึงทำให้พลัดมาประกอบมิจฉา วณิชา* ก็จะมีวิบากกรรมไปมหานรก

การจะเป็นกัลยาณมิตรให้ผู้ค่าน้ำเมา แล้วร่ำรวยนั้นก็ไม่ใช่ง่าย เพราะเขายังไม่เห็น โทษภัยทั้งในปัจจุบันและในอบาย ตลอดจน ภัยในสังสารวัฏ เขาเห็นแต่เม็ดเงิน และกำลัง เพลินกับการลงทุนต่าง ๆ แต่เพลินในโลก มนุษย์ไม่กี่ปี พอหมดเวลาก็จะถูกริบหมดเลย และไปอบาย ตอนเป็นมนุษย์เขาเรียก “ท่าน” แต่ถ้าเป็นอดีตมนุษย์ เขาเรียกอีกอย่างหนึ่ง

*อาชีพอั้งห้าม ๑.คำอาวธ ๒.คำมนุษย์ ๓.คำยาพิษ
๔.คำยาเสพติด ๕.คำสัตว์เพื่อนำไปฆ่า

ถ้าเป็นน้องชายเราหรือใครก็ตาม เราก็
ควรจะแนะนำเขาไปตามที่ได้ศึกษามา ด้วย
ใจที่เยือกเย็นและอดทน พูดไปบ่อย ๆ เกอะ
ถึงแม้ว่าเขาไม่ยอมฟังก็ตาม พูดไปเรื่อย ๆ
สักวันหนึ่ง เมื่อบุญเก่าของเขาตามมาทันก็จะ
โปรดได้ จะทำให้เขาได้คิดและก็คิดได้

๑๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

๒๖ รักพ่อแม่ลง

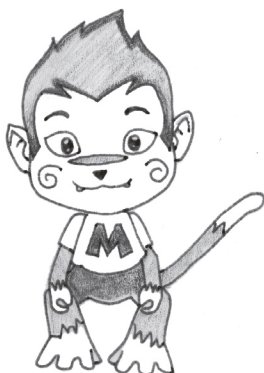
คุณพ่อเป็นคนทำมาค้าไม่ขึ้น เรียกว่าทำอะไรก็ไม่เคยประสบความสำเร็จ ท่านไม่เคยจนเจือครอบครัวยเลย จนเจือแต่ครอบครัวย ภรรยาน้อย มีหน้าซำยังนำภรรยาน้อยคนที่สี่ และลูก ๒ คน มาให้คุณแม่เลี้ยงดูถึง ๘ ปี ต่อมาคุณแม่ก็ให้เงินภรรยาน้อยไปทำทุน เขาจึงแยกครอบครัวออกไป

คุณแม่มีลูกทั้งหมด ๖ คน ทุกคนเรียนจบปริญญา มีงานทำ ไม่ทำให้คุณแม่ผิดหวัง แต่พวกเราไม่ได้รักพ่อแม่เลย พวกเราต่างเจ็บปวดต่อการกระทำของพ่อ ลูกเคยคิดบ่อย ๆ ว่า ถ้าพ่อตายครอบครัวยของเราคงสบายกว่านี้ คุณพ่อเสียชีวิตด้วยโรคหัวใจ ลูกจะบาปไหมคะ ที่คิดกับท่านเช่นนี้

คุณครูไม่ใหญ่

ลูกเคยคิดอยากจะทำให้พ่อตาย ก็เป็นมโนกรรม คือ กรรมอยู่ในระดับของความคิด ก็มีสิทธิ์ที่จะมีคนคิดอยากให้เราตายอย่างนี้บ้าง แต่แก้ไขได้ด้วยการปฏิบัติธรรม แล้วก็อุทิศบุญกุศลไปให้ท่านเรื่อย ๆ กรรมก็จะบรรเทาเบาบาง และเมื่อปฏิบัติธรรมเข้าถึงพระธรรมกาย ก็จะหมดจากกรรมนี้

๑๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

๒๗ พ่ออิสลาม

ครอบครัวของลูกนับถือศาสนาอิสลาม แต่คุณพ่อก็ยังดื่มเหล้าและสูบบุหรี่จัด ต่อมาเมื่อมีเพื่อน ๆ มาพูดถึงหลักศาสนาอิสลามที่เคร่งครัดให้ฟัง ท่านจึงเริ่มปฏิบัติตามคำสอนอย่างจริงจัง จนสามารถเลิกจากอบายมุขได้ ปกติท่านเป็นคนอารมณ์รุนแรง ชี้แจงดุดะฮิด โมโหง่าย ลูก ๆ ทุกคนจะต้องปฏิบัติตามท่าน

เหตุใดคุณพ่อจึงชี้แจงดุดะฮิด โมโหง่าย และกรรมที่ท่านเคยดื่มเหล้าสูบบุหรี่ จะส่งผลอย่างไร ลูกจะช่วยท่านได้อย่างไร เพราะปัจจุบันท่านก็ยังเป็นอิสลามอยู่

คุณครูไม่ใหญ่

คุณพ่อชี้แจงดุดะฮิด โมโหง่าย เพราะเป็นจริตอัธยาศัยติดข้ามชาติมา ที่ในอดีตท่านก็

เป็นคนมีนิสัยอย่างนี้แหละ เรียกว่า โทสจริต

ท่านเคยดื่มเหล้าสุบบุหรี่ปวดแต่มาเลิก
ภายหลัง จะมีวิบากกรรมคือในปัจจุบันก็อาจ
จะเจ็บป่วยด้วยผลของการดื่มสุราและสุบ
บุหรี่ปวด และถ้าก่อนตายภาพเหล่านี้มาปรากฏ
ให้เห็นก็จะไปยมโลก หรือไปเกิดเป็นยักษ์ใน
สวรรค์ชั้นจาตุมหาราชิกา แต่ว่าท่านเลิกแล้ว
ก็ดีแล้วจ๊ะ

ลูกก็ควรจะแนะนำท่านได้เพียงแค่อ
อดีตที่ผิดพลาดให้ท่านลืมให้หมด และอย่า
หวนกลับไปดื่มเหล้าสุบบุหรี่ปวดอีก และก็แนะนำ
ให้ท่านนั่งสมาธิ ซึ่งเป็นความรู้สากลที่ทุก
คนศึกษาได้ ก็จะทำให้ใจท่านสงบ แล้วก็ไม
หงุดหงิดจ๊ะ

๑๔ ธันวาคม ๒๕๔๘

๒๘ รักแม่น้อยไป

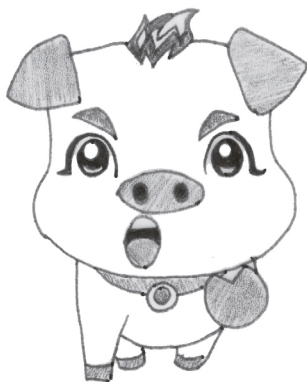
ทำไมลูกถึงรู้สึกรักพ่อและผูกพันกับพ่อมากกว่าแม่ ทั้ง ๆ ที่ลูกอยู่กับแม่ และพ่อเองก็ไปมีภรรยาใหม่ ลูกชอบเอาเรื่องแม่ไปบ่นให้น้าสะใภ้ฟังบ่อย ๆ ลูกจะบาปไหมคะ ที่ไม่รักไม่เคารพแม่เลย

คุณครูไม่ใหญ่

เหตุที่ลูกรักพ่อกว่าแม่ ก็เพราะเหตุปัจจุบันเป็นหลัก คือ การที่อยู่ใกล้ชิดกับแม่ ทุกวันก็อาจจะมีเรื่องกระทบกระทั่งกับแม่ บ้าง ก็เลยทำให้รักท่านน้อยกว่าพ่อ ซึ่งนาน ๆ มาที มาแล้วก็ให้เงินเราบ้าง ให้ความเอ็นดูเราบ้าง ลูกลองคิดในมุมนกลับกัน ถ้าลูกไปอยู่กับพ่อทุกวัน เห็นท่านดื่มเหล้า เจ้าชู้ ลูกก็อาจจะไม่รักท่านมากอย่างนี้ก็ได้

ดังนั้น ตอนนี้นำให้กลับใจเสียใหม่ ด้วยการรักท่านทั้งสองให้เท่า ๆ กัน และเลี้ยงดูแม่ให้ดี ก็จะเป็นบุญใหญ่ของลูก ที่ได้มีโอกาสเลี้ยงดูพระอรหันต์ในบ้าน หากลูกนำเรื่องของแม่ไปหารือกับน้ำ เพื่อหาทางแก้ไขให้ดีขึ้น ก็ไม่เป็นไร แต่อย่าไปนิินทาวว่าร้ายแม่ลับหลัง เพราะมันจะเป็นวจีกรรมติดตัวเราไป

๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

๒๙ รักแม่ ๒๔ น.

ลูกเป็นนักสร้างบารมีรุ่นบุกเบิกค่ะ โดย
มีคุณแม่เป็นกัลยาณมิตรให้ ตั้งแต่ลูกยังเล็ก ๆ
มีโอกาสนั่งสมาธิกับวัดปากน้ำ ภาษีเจริญ
จนกระทั่งมาถึงวัดพระธรรมกาย ได้ทุ่มเท
ในการทำบุญอย่างเต็มที่ร่วมกับคุณแม่ ทั้งทำ
ด้วยตัวเอง และชักชวนคนอื่นทำด้วย

หลายปีมานี้ ลูกไม่มีโอกาสได้มาวัด
เลย เพราะคุณแม่ท่านมาไม่ไหว ลูกเลยต้อง
อยู่ดูแลท่านอย่างใกล้ชิด แต่อย่างไรลูกก็ไม่
ยอมให้ตกบุญค่ะ ได้ฝากปัจจัยมาร่วมบุญทุก
ครั้ง และรับฟังธรรมะผ่านทางจานดาวธรรม

ตัวลูกเคยทำบุญกรรมมากับคุณแม่
อย่างไร จึงมีโอกาสนั่งสร้างบุญกับคุณแม่มา
ตั้งแต่ยังเล็ก และกรรมใดทำให้ลูกต้องมา
คอยดูแลแม่ ไม่ได้ไปวัดเป็นเวลาหลายปีคะ

คุณครูไม่ใหญ่

ลูกได้มาสร้างบุญกับคุณแม่ตั้งแต่วัย
เล็ก เพราะในอดีตเคยเป็นแม่ลูกกัน ได้สร้าง
บุญร่วมกันมากับหมู่คณะ และอธิษฐานกำกับ
มาอย่างดีว่า ให้ได้มาสร้างบุญตั้งแต่วัยเยาว์วัย
กับคุณแม่มาส่งผล

ลูกต้องดูแลคุณแม่และมาวัดไม่ได้
หลายปีนั้น ก็ไม่ได้มีกรรมอะไร แต่เป็นบุญ
พิเศษที่ลูกได้มีโอกาสดูแลคุณแม่

แม่ไม่ได้มาวัดหลายปีก็ตาม ลูกก็ไม่ได้
ได้ตกบุญเลย และบุญที่ได้ดูแลคุณแม่จะมี
อานิสงส์โดยย่อ คือ จะได้เกิดในตระกูลที่มี
บุพการีเลี้ยงดูเราอย่างดี จะมีลูกหลานบริวาร
ที่อยู่ใต้อาภรณ์ ชีวิตจะมีแต่ความเจริญรุ่งเรือง
เพราะความกตัญญู

๓๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๕๐

๓๐ แม่ ๆ ลูก ๆ

ตัวลูกเองหลังจากแต่งงานแล้ว ท้อง
แรกก็แท้ง ทำให้ลูกไม่สบายใจมาก และคิด
อยากมาทำบุญใหญ่ ๆ ให้กับลูกที่แท้งเขา
ไป ด้วยเหตุนี้จึงเป็นเหตุให้ลูกมาเจอวัดพระ
ธรรมกาย และได้เข้าวัดมาจนกระทั่งปัจจุบัน

ไม่นานต่อมาลูกก็มีลูกฝาแฝดชายหญิง
๑ คู่ และก็ได้ตั้งท้องลูกสาวคนที่ ๓ อีก ซึ่ง
ลูกก็พยายามทำหน้าที่กัลยาณมิตรให้กับลูก
ทุกคนค่ะ

ทำไมลูกจึงมีลูกฝาแฝด และทำไมเขา
ถึงเกิดมาเป็นฝาแฝดกัน และลูกสาวคนที่ ๓
บนใบหน้ามีปานที่สังเกตเห็นได้ชัดเกิดจาก
กรรมอะไร และต้องแก้ไขอย่างไรคะ

คุณครูไม่ใหญ่

ที่ลูกมีลูกฝาแฝดแบบแฝดคนละฝา เพราะในอดีตชาติลูกแฝดทั้งสองคนก็เคยเป็นลูกของลูกเองนั่นแหละ แต่ไม่ได้เป็นฝาแฝดกัน ต่อมาในบั้นปลายชีวิตตัวลูกป่วย ลูกทั้งสอง ซึ่งชาตินั้นก็เป็นหญิงกับชาย เหมือนชาตินี้ โดยผู้ชายเป็นพี่ ผู้หญิงเป็นน้อง ทั้งสองรักแม่มาก เพราะแม่นิสัยดีเป็นคนดี ที่ลูกต้องการ เป็นแม่ในอุดมคติ ก็เลยรักแม่มาก แม่ป่วยก็มาช่วยกันดูแล แล้วก็บอกกับแม่ในชาตินั้นว่า “แม่...ถ้าแม่เป็นอะไร ลูก ๒ คน จะขอตามมาเกิดร่วมกันเป็นลูกของแม่ อีกในชาติต่อไป”

ดังนั้นเมื่ออธิษฐานพร้อมกัน แล้วบุญมาส่งผลพร้อมกัน จึงได้มาเกิดเป็นฝาแฝด แต่เป็นแบบแฝดคนละฝา เพราะทั้งสองมี

กรรมส่วนตัวไม่เหมือนกัน คือ ฝ่ายที่เกิดเป็นผู้หญิงนั้นยังมีเศษกรรมเจ้าชู้อยู่ แต่ฝ่ายชายไม่มีเศษกรรมนี้

ส่วนลูกสาวคนสุดท้องที่มีปานเล็กน้อยที่โบน้า นั้น เพราะกรรมในอดีตได้เกิดเป็นเด็กผู้หญิงวัยรุ่น เข้าวัดมาทำบุญกับหมู่คณะวันหนึ่งหลังจากฝนตก ผืนดินในวัดก็เป็นโคลน ได้เดินลัดสนามมา โดยไม่ได้เดินบนทาง ฝนมันตกแล้วดินมันเป็นโคลน อยากจะไปที่โบสถ์เร็ว ๆ จึงทำให้เท้าที่เปื้อนโคลนได้เหยียบทางเข้าด้านหน้าโบสถ์ เป็นทางเลอะเทอะ แล้วก็ไม่ได้เช็ดแถมเอาเท้าไถบันไดด้านหน้า ให้โคลนหลุดจากเท้าแล้วก็ไม่ได้เช็ดอีก ทำให้เลอะโคลนไปหมด แต่ยังดีว่าเมื่อแห้งแล้วโคลนมันก็หลุดไป

ด้วยวิบากกรรมนี้ จึงทำให้เป็นปานเล็ก
น้อยบนใบหน้าจะ ต้องบอกให้ลูกสาวมาปิด
กวาดเช็ดถูเสนาสนะต่าง ๆ ในวัดบ่อย ๆ เช่น
ซัดวิมาน หรือทำความสะอาดหอนันคุณยาย
เป็นต้นจะ

๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๗

๓๑ พูดแล้วหลุด

ช่วงหนึ่งของชีวิตคุณแม่ต้องหันมาทำอาชีพขายไก่ย่าง ท่านต้องฆ่าไก่ถึงวันละ ๒๐ - ๓๐ ตัว ทำให้คุณแม่เครียดมาก เพราะรู้ว่าบาป จึงทำเพียง ๑ ปีก็ตัดสินใจเลิก จากนั้นหันมาขายผักผลไม้แทน ทำให้รายได้ลดลงไปมาก

จากนั้นไม่นาน คุณแม่ก็มีอาการ พูดแล้วหลุด คือหลุดไปพูดเรื่องอื่นที่ไม่เกี่ยวข้องกันเลย บางทีก็ออกเสียงเหมือนไก่ แต่ปัจจุบันคุณแม่รักษาจนอาการใกล้เป็นปกติแล้วค่ะ

บุพกรรมใดทำให้คุณแม่มีอาการพูดแล้วหลุด บางทีก็ออกเสียงเหมือนไก่ และบุญใดที่ทำให้ท่านมีอาการดีขึ้น และทำไมต้องไปทำอาชีพที่ต้องฆ่าไก่ ทั้ง ๆ ที่ไม่อยากทำเลย จะมีวิธีแก้ไขกรรมนี้อย่างไรคะ

คุณครูไม่ใหญ่

อาชีพค้าขายบางทีก็พูดโกหก จึงทำให้คุณแม่มีอาการพูดแล้วหลุด กับกรรมฆ่าไก่ ในปัจจุบันบันดาลให้หลุดออกมาเป็นเสียงไก่ บุญทุกบุญที่แม่และลูกได้ทำแล้วให้ท่านบันดาลให้ท่านมีอาการดีขึ้น

ชาติในอดีตเมื่ออิฐฐานไว้ไม่รอบคอบ จึงทำให้ชาตินี้เผลอไปประกอบอาชีพที่สร้างกรรมทั้ง ๆ ที่ไม่อยากทำ คือขอให้รวยอย่างเดียว แต่บุญที่ทำไว้ในปัจจุบันทำให้ท่านคิดได้แล้วเลิกอาชีพฆ่าไก่ขาย

จะแก้ไขวิบากกรรมนี้ก็ต้องสร้างบุญทุกบุญแล้วอุทิศส่วนกุศลไปให้สัตว์เหล่านั้นบ่อยๆ แล้วก็ตั้งใจอาราธนาศีล ๕ ทุกวันอย่าให้ขาด ต้องมีใครอยู่ใกล้ๆ ท่าน นำท่านสมาทานศีล ๕ ทุกวันก็จะพ้นวิบากกรรมนี้ได้

๑๕ มกราคม พ.ศ.๒๕๔๘

๓๒ ลูกรักของแม่

ลูกมีลูกทั้งหมด ๓ คน ลูก (ตัวผู้ถาม) ภูมิใจในตัวลูก ๆ มาก เพราะทุกคนล้วนมีความประพฤติดี และมีผลการเรียนดีเยี่ยมที่พนักงานของเราเต็มไปด้วยกรอบใส่ใบประกาศเกียรติคุณของลูก ๆ มีเยอะมากจนต้องเก็บใส่อัลบั้ม เพราะไม่มีที่ว่างให้ติด

บุพกรรมใดทำให้ลูกและสามีได้ลูกที่ดีทุกคน โดยที่ลูกไม่เคยต้องเคี่ยวเข็ญเรื่องการเรียนของพวกเขาเลย ลูกแต่ละคนมีบุพกรรมใดที่ทำให้มีสติปัญญาดี บุญอะไรทำให้ลูกชายคนแรกและพระลูกชายได้รับทุนการศึกษา

คุณครูไม่ใหญ่

ลูกและสามีได้ลูกที่ดีมาเกิดในตระกูล
ไม่ต้องเคี่ยวเข็ญเรื่องการเรียนเลย เพราะ
ในอดีตลูกและสามีได้อิทธิฐานมาว่า ให้ได้
ลูกชายและลูกสาวที่ดีมาเกิด และที่ทุกคน
เรียนดี เพราะไฟการศึกษามาข้ามชาติ ลูกชาย
คนแรกและพระลูกชายได้ทุนการศึกษา
เพราะมีท่านบารมีเรื่องสนับสนุนการศึกษา
ในอดีตมาส่งผล

๑๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

๓๓ ความรักของแม่

บุพกรรมใดที่ลูกมีลูกสาวที่ไม่ค่อยเชื่อฟัง แต่ลูกก็รักและเป็นห่วงเขามาก เขาสร้างบุญกับหมู่คณะมาแบบใด มีบุญพอจะเลี้ยงตัวเองได้ไหมคะ ลูกจะต้องแนะนำเขาอย่างไรคะ

คุณครูไม่ใหญ่

ลูกสาวไม่ค่อยเชื่อฟัง เพราะในอดีตชาติบางครั้งในการทำทาน ลูกก็ขาดความเคารพ เช่น ไม่ถอดรองเท้าใส่บาตรบ้าง และกรรมที่เคยติดกับพ่อแม่ในอดีตชาติมา ในชาตินี้ก็มักจะตามใจลูกสาวมากเกินไปจะลูกสาวจึงดื้อ ๆ หน่อย แต่ว่าลูกสาวเคยเป็นกองเสบียงของหมู่คณะมาแบบตามอารมณ์ ไม่สม่ำเสมอ ก็ต้องสั่งสมบุญในปัจจุบันให้

มาก ๆ เพราะในอดีตสั่งสมบุญมาน้อย ดังนั้น
ลูกต้องคอยประดับประดาเขาให้อยู่ใน
เส้นทางบุญให้ได้นะจ๊ะ

๕ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘

๓๔ แม่จำ ลูกขอโทษ

ลูกเป็นคนใจร้อน มักโกรธ ขี้โมโห ชอบ
โวยวาย เคยขโมยเงินคุณแม่ ตะคอกคุณแม่
เคยทำให้คุณแม่ร้องไห้ “วันแม่” ลูกได้ทำพิธี
ขอขมาท่าน จะลดบาปกรรมลงไปได้บ้างไหม

คุณครูไม่ใหญ่

ที่ลูกตะคอกแม่ แล้วเคยทำให้ท่าน
ร้องไห้ แต่เมื่อขอขมาท่านแล้ว ก็จะเป็นเศษ
กรรม แต่กรรมก็ยังคงมีอยู่ นับจากนี้ไป ต้อง
ทำดีกับท่านในทุก ๆ ด้านให้มาก ๆ และ
ต้องปฏิบัติธรรมให้เข้าถึงพระธรรมกายให้ได้
กรรมนั้นจะได้เป็นอโหสิกรรม แล้วให้ลูกเลิก
ขี้โมโห เลิกหงุดหงิด เลิกเป็นยักษ์ในปัจจุบัน
จะได้ไม่ไปเป็นยักษ์ในอนาคตนะลูกนะ ให้
ใจเย็น ใจดี ใจใส ๆ

๑๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

๓๕ การตอบแทนพระคุณพ่อแม่

ผมควรตอบแทนพระคุณของคุณ
พ่อคุณแม่อย่างไร จึงจะทำให้ท่านมีบุญ
ติดตัวไปให้มาก ๆ ครับ

คุณครูไม่ใหญ่

จะตอบแทนพระคุณพ่อแม่ให้ท่านได้
บุญมาก ๆ ต้องทำอย่างนี้ คือ ถ้าท่านมีชีวิต
อยู่ ให้ชวนท่านสร้างบุญทุกบุญทั้งทาน ศีล
ภาวนา ยิ่งท่านเข้าถึงพระธรรมกายได้ ท่าน
ยิ่งได้บุญมากที่สุด หากท่านละโลกไปแล้ว ให้
ทำบุญทุกบุญ แล้วอุทิศไปให้ท่าน

๑๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๗

๓๖ ใช้ว่าไม่รัก

น้องสาวของลูกมีบุพกรรมใดที่ทำให้
คุณแม่ชอบว่าให้เธอเสียใจมากกว่าลูกคนอื่น ๆ ค่ะ

คุณครูไม่ใหญ่

วิบากกรรมที่ทำให้น้องสาวคนเล็กถูก
คุณแม่ต่อว่าให้เสียใจบ่อยๆ เป็นเพราะใน
ชาติที่ผ่านมา น้องสาวของลูกมีวจีกรรมที่
เคยพูดหรือตักเตือนคนอื่น โดยใช้ถ้อยคำที่
รุนแรงหรือถ้อยคำอันไม่เป็นที่รัก จนทำให้
ผู้ถูกเตือนเสียใจก่อนเข้าใจ ทั้ง ๆ ที่ความจริง
แล้ว เธอก็ทำไปด้วยความปรารถนาดี

นอกจากกรรมในชาติที่ผ่านมาแล้ว ยัง
มีการกระทำในชาติปัจจุบันที่บางครั้งตัวเธอ
เองก็ทำให้คุณแม่เป็นห่วงเป็นกังวล

ด้วยเหตุทั้งสองทั้งในอดีตและปัจจุบัน
มารวมกัน ทำให้เวลาคุณแม่ท่านเดือนน้อง
สาวของลูกคนนี้ ท่านจึงเดือนด้วยความรัก
ห่วงใย ด้วยถ้อยคำรุนแรง จนทำให้เจ้าตัว
เสียใจอยู่บ่อย ๆ

จากจุดนี้เราจะพบว่า การพูดหรือตัก
เตือนผู้อื่น ทั้ง ๆ ที่เราปรารถนาดีต่อเขาคน
นั้นแบบไม่ถูกจังหวะ เวลา และอารมณ์คน
ฟัง รวมถึงใช้คำพูดที่รุนแรง และไม่เป็นวาจา
สุภาพ ก็อาจจะเป็นวิบากกรรมติดตัวเราไป
แบบไม่รู้เนื้อรู้ตัว

๒๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๒

๓๗ การให้ที่แตกต่าง

น้องชายเป็นคนที่มีความเสียสละ คอย
ปรนนิบัติดูแลแม่ที่ป่วยเป็นอย่างดี ส่วนน้อง
สาวทำงานหาเงินเป็นหลัก และส่งเงินมาให้
แม่เป็นค่ารักษา ค่าใช้จ่าย และทำบุญ แต่ไม่มี
เวลามาดูแลแม่ใกล้ชิดมากนัก

น้องสาวและน้องชายจะได้รับอานิสงส์
แตกต่างกันอย่างไร และได้รับอานิสงส์อื่น ๆ
อย่างไรบ้างคะ

คุณครูไม่ใหญ่

น้องชายดูแลแม่เป็นอย่างดีในยามที่
ท่านเจ็บป่วย ส่วนน้องสาวทำงานหาเงิน
แล้วส่งเงินมาดูแลแม่ อานิสงส์นั้นไม่แตก
ต่างกัน เกิดภพชาติต่อไป จะมีคนช่วยเหลือ

อนุเคราะห์ให้นยามตกทุกข์ได้ยาก อีกทั้งจะได้
ไปอยู่ในครอบครัวที่มีบิรवारและลูกหลานอยู่
ในโอวาท และดูแลตนเป็นอย่างดี ตายแล้ว
จะไปสู่เทวโลก ในปัจจุบันชีวิตจะมีแต่ความ
เจริญรุ่งเรืองก้าวหน้า

๒๐ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๗

๓๘ เตรียมเสียบึงให้พ่อ

ช่วงท้ายที่คุณพ่อป่วย ก่อนที่จะละโลก ลูกได้พาท่านมาวัดทุกวันอาทิตย์ ได้สร้าง บุญทุกบุญอย่างต่อเนื่อง และก่อนจะกลับบ้านทุกครั้ง ลูกก็พาท่านไปที่มหาธรรมกายเจดีย์ แล้วบอกท่านว่า “ถ้าพ่อเป็นอะไรไป ให้มาเวียนประทักษิณรอบเจดีย์ เพราะบนเจดีย์นี้มีองค์พระบนโดมของพ่อ มีองค์พระภายนอก มีองค์พระแกนกลางที่ลูกสร้างให้” ซึ่งคุณพ่อก็รับรู้ทุกครั้งที่คุณบอก จนกระทั่งวาระสุดท้าย ท่านจากไปด้วยอาการสงบ ด้วยวัย ๗๔ ปี ตัวลูกเองจะได้รับอานิสงส์อย่างไร ที่พาพ่อแม่มาวัดทุกวันอาทิตย์ครับ

คุณครูไม่ใหญ่

ลูกจะได้รับอานิสงส์จากการพาพ่อ
แม่มาวัดทุกวันอาทิตย์โดยย่อ คือ ชาติต่อ
ไปจะได้บุญพาวรรีที่คอยเลี้ยงดูเราอย่างดี เป็น
ครอบครัวลัทธิมาทิกฐิ ครอบครัวบัณฑิต
นักปราชญ์ ครอบครัวกัลยาณมิตร และจะ
สนับสนุนการเข้าวัดสร้างบารมีของลูก อีกทั้ง
จะปิดอบายไปสวรรค์ เป็นต้น

๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๙

๓๙ พระในบ้าน

ลูกสาวได้สร้างองค์พระธรรมกาย
ประจำตัวให้พ่อแม่ด้วยความรักและความ
กตัญญูจากทรัพย์ที่หามาได้ด้วยตนเอง
เวลาบุญส่งผล สมบัติจะเกิดขึ้นแบบใด และ
อานิสงส์ที่ได้จะต่างจากการสร้างพระประจำ
ตัวให้ตัวเองอย่างไรครับ

คุณครูไม่ใหญ่

ลูกสาวได้สร้างองค์พระธรรมกาย
ประจำตัวให้พ่อแม่ด้วยความรักและความ
กตัญญู จากทรัพย์ที่เธอหามาได้ด้วยตนเอง
เวลาบุญส่งผล ก็จะทำให้ชาติต่อไปได้บุพการี
ที่ดี ถ้ามีลูกมีหลาน ก็ได้ลูกหลานที่กตัญญู
กตเวที และจะมีสมบัติเกิดขึ้นทั้งคุณพ่อคุณแม่
และตัวลูก

ถ้าทำบุญตามลำพังก็จะได้สมบัติเช่น
เดียวกัน แต่ไม่มีบุญพิเศษที่จะได้บุญการี่ที่ดี
และลูกหลานที่ดี

๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

๔๐ ด้วยกตัญญูและคุณ

วิบากกรรมใดทำให้โยมพี่สาวได้มาดูแล
โยมเตี้ยและโยมแม่โดยตลอดจนถึงปัจจุบัน
และผลบุญนี้จะส่งผลอย่างไรกับโยมพี่สาวครับ

คุณครูไม่ใหญ่

โยมพี่สาวที่มาดูแลโยมเตี้ยกับโยมแม่
จนถึงปัจจุบัน เพราะบุญเลี้ยงดูบิดามารดา
ของโยมแม่และโยมเตี้ยเอง จึงทำให้มีลูกที่
ดีมาดูแลท่านในชาตินี้ เป็นบุญเก่าของท่าน
และก็เป็นบุญใหม่ของโยมพี่สาวที่จะทำให้มี
ลูกหลานมาดูแลตนเช่นเดียวกัน

การดูแลบิดามารดา ชีวิตก็จะมีแต่
ความเจริญรุ่งเรือง ไม่ตกต่ำ เพราะความ
กตัญญู หากมีวิบากกรรมเก่ามาทำให้ชีวิต
ลำบาก ก็จะมีคนมาช่วยเหลือดูแล

๑๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๙

๔๑ แม่ครับ รักผมบ้างไหม

คุณแม่ของผมเป็นแม่บ้านที่ดีมาก ตั้งใจเลี้ยงดูลูก ๆ แต่ท่านไม่ค่อยชอบผม เพราะท่านโทษว่า ผมทำให้ท่านเกือบเอาชีวิตไม่รอด เนื่องจากผมตัวโตคลอดยากมาก

มีอยู่ครั้งหนึ่ง ตอนผมอายุ ๔ ขวบ เงินของคุณแม่หาย ๓-๔ บาท ท่านจับผมมาตี ๆ ๆ หาวว่าผมขโมยเงินไปซื้อขนม ไม่ว่าผมจะอธิบายอย่างไรท่านก็ไม่เชื่อ ท่านหักนิ้วผม เอามือผมไปพาดไว้กับบันไดแล้วกดคอผม ผมเจ็บจึงสู้ด้วยการปิดมือไปมา แต่ก็สู้แรงคุณแม่ไม่ไหว ท่านกดหน้าผมลงกับพื้น ผมเจ็บจนสุดจะทน บอกกับคุณแม่ว่า ผมทนไม่ไหวแล้วนะ ท่านก็ไม่ฟัง บังคับให้ผมยอมรับ แต่ผมก็ไม่ยอมรับเพราะผมไม่ได้เอา ท่านจึงจับมือผมหักงอไปข้างหลังแล้วพาดลงกับ

บันได ผมทั้งเจ็บทั้งเหนื่อยลำธารมานที่สุดในชีวิต ผมหมดเรี่ยวแรงทรุดลงกับพื้น พอคุณแม่ปล่อยมือ ผมรู้สึกเหมือนตายแล้วเกิดใหม่ ตกกลางคืนผมนอนเป็นไข้ เหตุการณ์ครั้งนี้ฝังใจผมมาตลอด ทำให้ผมไม่ค่อยรู้สึกผูกพันกับคุณแม่ แต่ก็ยังให้ความเคารพท่านครับ

เหตุใดคุณแม่จึงไม่ค่อยชอบผมและโทษผมว่า ทำให้ท่านเกือบเสียชีวิต กรรมใดทำให้ผมถูกคุณแม่ทำโทษอย่างโหดร้าย จนทำให้ผมลืมไม่ลงจนถึงปัจจุบันครับ

คุณครูไม่ใหญ่

คุณแม่ไม่ค่อยชอบตัวลูกและมักโทษว่า ตัวลูกเกือบทำให้ท่านตาย เพราะในอดีตชาติชาติหนึ่ง คุณแม่เคยเป็นแม่ของทาสคนหนึ่ง ที่อยู่ในความดูแลของตัวลูกในชาตินั้น ลูกได้

ใช้แรงงานทาสมากจนแม่ของทาสคนนั้นผูก
โกรธ เมื่อมาเกิดเป็นแม่ลูกกันในชาตินี้ เวร
ที่ผูกกันมาจึงบันดาลให้เรื่องไม่เป็นเรื่องเกิด
ขึ้นกับตัวลูกดังกล่าว

ตัวลูกถูกคุณแม่ลงโทษอย่างหนักตอน
อายุ ๔ ขวบ โดยหาว่าขโมยเงิน จนทำให้เกิด
เหตุการณ์ลืมไม่ลงนั้น ก็เพราะเศษกรรมใน
ชาติที่ได้ใช้แรงงานทาสมากเกินไปดังกล่าว
ได้เคยกล่าวโทษทาสคนนั้นว่า ขโมยของกิน
ทั้ง ๆ ที่ทาสนั้นไม่ได้ขโมย และได้ลงโทษ
ทาสอย่างรุนแรง วิบากกรรมนั้นมาส่งผล

เพราะฉะนั้น จะกล่าวหาใครก็ต้อง
ศึกษาให้ดี ถ้าหากว่า เราเข้าใจผิดก็ไปขอโทษ
แล้วก็คิดใหม่ พุดใหม่ ทำใหม่ดี ๆ

๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

๔๒ ก่อนลูกจะผูกรัก

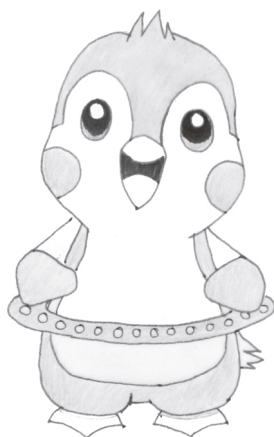
ลูกสาวคนเล็กของลูก เป็นคนสุภาพ
เรียบร้อยเหมือนกุลสตรี ดูมีรสนิยม ใคร
เห็นก็รัก ไม่เคยทำให้ลูกไม่สบายใจเลย ปีนี้
เธอจะเริ่มก่อร่างสร้างตัวกับแฟนหนุ่ม ลูก
อยากให้ครอบครัวของลูกสาวมาสร้างบารมี
กับหมู่คณะ ไม่ทราบว่าคุณควรทำหน้าที่
กัลยาณมิตรต่อเขาทั้งสองอย่างไรคะ

คุณครูไม่ใหญ่

ลูกสาวคนเล็กกำลังเริ่มก่อร่างสร้างตัว
กับแฟนหนุ่ม ลูกควรทำหน้าที่กัลยาณมิตร
ให้แก่เขา โดยชวนเขาทำทาน รักษาศีล สร้าง
บุญทุก ๆ บุญ ทีละเล็กทีละน้อย ให้เขาค่อย ๆ
คุ้น คือ ใช้ทรัพย์สินของเราทำให้เขาก่อน ใส่ชื่อ

เขาบ้าง แล้วให้เขาร่วมอธิษฐานจิต และที่หลัง
พอเขาเห็นอย่างนี้บ่อยๆ ใจเขาก็คั่นกับการ
ทำบุญ การทำความดี ถึงค่อยแนะนำให้เขา
ทำอย่างนี้ทีละเล็กละน้อย เดียวก็จะค่อยๆ
ขยายไปเรื่อยๆ และชวนให้เขานั่งสมาธิ
ภาวนา ตัวเขาเองมีบุญกับหมู่คณะมาบ้างอยู่
แล้ว เดียวก็จะมาร่วมสร้างบุญกันอีก

๓๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

๔๓ ละจิรมาหาบ้งอร

การที่พระสีกออกมาแต่งงาน จะบาปไหม ถ้าเป็นความต้องการของทั้งสองฝ่าย แต่ถ้าเป็นความต้องการของฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง หรือไม่เป็นความต้องการของทั้งสองฝ่าย แต่ถูกบังคับจากคนรอบข้าง เช่น คุณพ่อ คุณแม่ หมั้นญาติ จะมีวิบากกรรมแตกต่างกันอย่างไรคะ

คุณครูไม่ใหญ่

การที่พระสีกออกมาแต่งงาน ก็เป็นความพ่ายแพ้ของฝ่ายชาย และทำให้ฝั่งบวชไม่หนาแน่น ทำให้การบรรลุมรรคผลนิพพานล่าช้าออกไป ฝ่ายหญิงก็ยึดมรรคผลนิพพานออกไปเช่นกัน และจะทำให้ชีวิตครอบครัว

ลำบาก ไม่มีความสุข เป็นต้น หากถูกบังคับ
จากคุณพ่อ คุณแม่ หมู่ญาติ ก็จะทำให้คุณพ่อ
คุณแม่ และหมู่ญาตินั้นมีส่วนในวิบากกรรม
ดังกล่าว

๒๒ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๔๙

๔๔ คิดถึงคนบนฟ้า

ลูกเริ่มต้นจากครอบครัวที่อบอุ่น มีความสุข คุณพ่อมีตำแหน่งเป็นถึงเทศมนตรี มีลูกทั้งหมด ๗ คน ครอบครัวของเราสมบูรณ์ บริบูรณ์เพียบพร้อมไปทุกอย่าง ญาติทางฝ่าย พ่อและฝ่ายแม่ก็ล้วนแต่เป็นคนดี บ้านของลูก เป็นศูนย์รวมหมู่ญาติ ทำให้ญาติ ๆ แวะมา เยี่ยมเยียนไม่เคยขาด คู่กันเคยกันจนสามารถ เปิดหม้อข้าวทานกันได้ จนมีคนพูดกันว่า หม้อข้าวบ้านนี้ไม่เคยว่างเปล่าจากข้าวเลย

ในช่วงปิดเทอม ลูกและพี่น้องก็จะพากันไปเที่ยว แล้วก็ไปพักอยู่กับญาติ ๆ ซึ่งทุกคนก็ให้การต้อนรับเลี้ยงดูเป็นอย่างดี

กระทั่งลูกอายุได้ ๑๒ ปี ความสุขเหล่านั้นก็อันตรธานหายไป กลัปลายเป็นความทุกข์เข้ามาแทนที่ เพราะคุณพ่อได้เสียชีวิต

ลงอย่างกะทันหัน ด้วยวัยเพียง ๓๘ ปีเท่านั้น

นับจากวันที่คุณพ่อเสียชีวิต คุณแม่ก็เศร้าโศกเสียใจมาก ร้องไห้ทุกวัน แม้รับประทานอาหารแม่อีกยังร้องไห้ เรียกว่า กินข้าวคลุกน้ำตาทุกมื้อ เพราะตอนที่คุณพ่อยังมีชีวิตอยู่ ท่านจะมานั่งทานข้าวด้วยกันทุกครั้ง คุณแม่ก็เลยหาทางออกด้วยการเริ่มดื่มเหล้า ดื่มทุกมื้อ ดื่มให้มึน ๆ เพื่อจะได้ลืมความทุกข์ระทม

แม้เวลาจะผ่านไปถึง ๑๕ ปี จนแม่อายุ ๕๓ ปี ท่านก็ไม่เคยสร้างจากความเศร้าโศกนั้นเลย ต่อมาท่านเสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุ โดยตกจากมอเตอร์ไซด์ ศีรษะฟาดพื้นอย่างแรง จนศีรษะแตกและหมดสติ ทำให้เสียชีวิตในเวลาต่อมา ด้วยวัย ๕๓ ปี

คตินิมิตของคุณแม่เป็นอย่างไร ความ
โศกเศร้าที่มีอยู่ตลอด ส่งผลให้แม่เป็นอย่างไร
บ้าง ขณะนี้ท่านอยู่ที่ไหน ได้รับบุญที่อุทิศให้
หรือไม่คะ

คุณครูไม่ใหญ่

แม่เสียชีวิตด้วยอุบัติเหตุ เพราะกรรม
ฆ่าสัตว์ใหญ่ทำอาหาร เช่น หมู วัว ควาย
เป็นต้น และกรรมที่เคยเมาแล้วทะเลาะกับ
น้องของตน แล้วปลกน้องตกชานเรือนจน
ศีรษะฟาดพื้นตายในอดีต มารวมส่งผล

ละโลกก็ไปอยู่ยมโลกของมหานรกขุม
๕ ด้วยกรรมดื่มสุราแก้ปัญห เพราะคิดถึง
สามีในปัจจุบัน กำลังโดนเจ้าหน้าที่กรอกน้ำ
ทองแดงร้อนอยู่ด้วยความทุกข์ทรมานมาก

ได้รับบุญที่อุทิศไปให้แล้ว ก็ได้รับลดหย่อน
ผ่อนโทษลงมา

ถ้าคิดถึงต้องสั่งสมบุญและอุทิศบุญไป
ให้ จึงจะถูกหลักวิชา ต้องคิดว่า

๑. เรามีความตายเป็นธรรมดา เราก็เคย
ตายมาแล้ว และทุกคนก็ต้องตาย

๒. ร้องไห้ไปก็ไม่เกิดประโยชน์ต่อผู้ตาย
แล้วยังทำให้ตัวเราทั้งกายและใจเศร้าหมอง

๓. ต้องสั่งสมบุญทุกบุญ เราก็จะได้บุญ
แล้วอุทิศบุญนั้นไปให้ผู้ตาย และบุญใหญ่ก็
ต้องทำกับเนืองนาบุญผู้เป็นอายุพระศาสนา
อย่างนี้จึงจะถูกหลักวิชา

๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๘

๔๕ รักแท้ นอกตัว...ไม่มี

กรรมใดเป็นเหตุให้แฝดผู้น้องต้องเลิก
กับสามี เธอจะมีคู่แท้ได้บ้างไหมครับ

คุณครูไม่ใหญ่

แฝดผู้น้องต้องเลิกกับสามี เพราะเขา
สร้างบุญร่วมกันมาเพียงแค่นี้ อีกทั้งมี ศรัทธา
ศีล และทิวาธิไม่เสมอกัน ให้เธอสั่งสมบุญทุก
บุญ ทั้งทาน ศีล ภาวนา ให้มาก ๆ เพราะเรา
เกิดมาสร้างบารมี

ให้หารักแท้ในตัวดีกว่า เพราะรักแท้
นอกตัวไม่มี บุญเท่านั้นที่จะเป็นคู่แท้ เพราะ
ติดตามตัวเราไปตลอดเวลา ส่วนคู่รักกันก็มัก
จะพลัดพรากจากกัน ไม่จากเป็นก็จากตาย
สักวันหนึ่ง

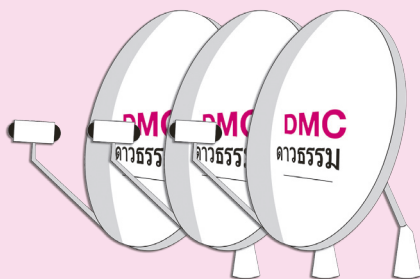
๘ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๙

DMC สื่อเพื่อการฟื้นฟูศีลธรรมโลก

DMC หรือ Dhammakaya Media Channel ที่วิบูลธรรม เป็นโครงการเผยแพร่ธรรมะ ๒๔ ชั่วโมง ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ของวัดพระธรรมกาย โดยดำริของพระราชภาวนาวิสุทธิ (หลวงพ่อัมมชโย) เป็นสื่อสีขาวที่น้อมนำหลักธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า มานำเสนอในรูปแบบที่ทันสมัย ได้ทั้งสาระและความบันเทิงในธรรม เนื้อหาเข้าใจง่าย เพื่อให้สามารถดูได้ทั้งเด็กและผู้ใหญ่ ทุกเพศทุกวัย

จุดเริ่มต้นของ DMC เกิดขึ้นเมื่อวันที่ ๙ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๕ ด้วยความเมตตาของพระราชภาวนาวิสุทธิ (หลวงพ่อัมมชโย) ที่นำความรู้เรื่องกฎแห่งกรรมมาถ่ายทอดใน “รายการโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา” ผ่านสื่อต่าง ๆ โดยเริ่มจากรับฟังทางโทรศัพท์ จากนั้นพัฒนาเป็นรับฟังเสียง

ผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตและวิทยุ ต่อมา “มูลนิธิ
ศึกษาศรรมเพื่อสิ่งแวดล้อม” เล็งเห็นถึงคุณค่าของ
ธรรมะจึงได้ขออนุญาต นำไปเผยแพร่ผ่านทาง
เครือข่ายโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมในหมู่กัลยาณมิตร
และสาธุชนผู้สนใจในประเทศ จากนั้นจึงกระจายสู่
ผู้สนใจทั่วโลก

๕ ภาษา ๕ ช่องทาง

ปัจจุบันรับชม DMC ได้ ๕ ภาษา ได้แก่ ไทย อังกฤษ จีน ญี่ปุ่น อินโดนีเซีย โดยสามารถรับชมได้ถึง ๕ ช่องทาง ซึ่งครอบคลุมผู้ชมกว่า ๑๐ ล้านครัวเรือนทั่วประเทศไทย และกว่า ๒๐ ล้านครัวเรือนใน ๑๘๐ ประเทศทั่วโลก ดังนี้

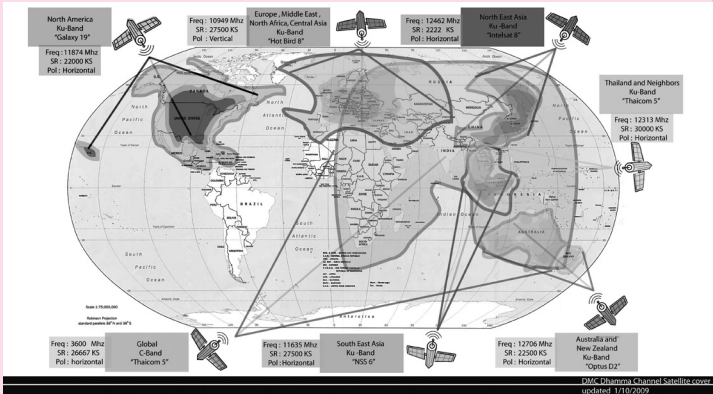
๑. DMC Satellite โทรทัศน์ผ่านดาวเทียม ครอบคลุม ๕ ทวีป กว่า ๑๘๐ ประเทศทั่วโลก โดยใช้ดาวเทียม ๖ ดวงได้แก่ เอเชีย Thaicom๕, NSS๖, Intelsat๘ ยุโรป Hotbird๘ ออสเตรเลีย Optus D๒ แอฟริกา Thaicom ๕ อเมริกา (ยกเว้นอเมริกาใต้) Galaxy๑๙ ผู้สนใจสามารถรับสัญญาณได้จากจานประเภท C Band และ KU Band

๒. DMC Website ผ่านเว็บไซต์ www.dmc.tv ปัจจุบันผู้เข้าชมกว่า ๑๐,๐๐๐ คน/วัน

๓. DMC Mobile ผ่านโทรศัพท์มือถือทุก
ระบบ www.m.dmc.tv , www.dmc.tv/mobile

๔. DMC Cable TV จากผู้ประกอบการ
กว่า ๔๐๐ รายทั่วประเทศ

๕. DMC Radio จำนวน ๕๐ คลื่น
ครอบคลุม ๗๗ จังหวัด ผ่านสถานีวิทยุ AM ๑๕๒๑
KHz. ในเขตกรุงเทพฯ ปริมณฑล และสถานีวิทยุ
ชุมชนใกล้บ้านท่าน

ที่นี่มีคำตอบ ฉบับ mini เล่ม ๔ รักนี้คืออะไร โดย คุณครูไม่ใหญ่

ISBN 978-616-90222-8-2

ที่ปรึกษา	พระสมุห์อำนวยการ มุนิสกุโก พระณรงค์ ทนตจิตโต พระมหาเสถียร สุวณฺณจิตโต ป.ธ.๙ พระสมศักดิ์ จันทสิโล Ph.D. พระสมบัติ รุกขิตจิตโต พระนรินทร์ สุปภาโส เมตตา สุวชิตวงศ์ วิชญา ไตรวิเชียร รัตนารณ ชุณหรัศม์
บรรณาธิการบริหาร	ขวัญจิตต์ จิตสินธุ
เรียบเรียง	จารุวรรณ วคินสกุล
กองบรรณาธิการ	พระวรัช คุณมฺกโร พระจิรเวท จิรวชิโร ณอมรัตน์ หัสชัย สุภาพรรณ สง่าศรี อรอนงค์ เกิดรักษ์ จินดา ช่วยเกิด
ประสานงาน	วลัยลักษณ์ มงคลกาวิล สุดปรารถนา จารุชาติ
ออกแบบปกและรูปเล่ม	เมตตา สุวชิตวงศ์ และ DM&S Advertising Co.,Ltd.
จัดรูปเล่ม	ศรียา ลือฤทธิกุล
ภาพ	ทีมงานกองการทูต และสมาชิกรวมดาว
กลอน	จิบจ้อย
ขอขอบคุณ	วินิช พันธุ์วิริยรัตน์ พ.ต.ท.หญิง วิริยา สุขน้อย ทพ.ญ.คณิงสุข เจิดรังษี รัชนิกร จันทรเลิศฤทธิ์ สุพิชญา ศรีสุกุล นพ.เอกชัย วงศ์สรรพคร อุไรรัตน์ ตั้งคุปตานนท์ จินตนา นิศากรวุฒิพงศ์ สุภาพร อนวัชชกุล พรรณนิภา ทองเต็ม บังอรอน สุขนิ่ม ทศนีย์ เจริญศรีเศรษฐ์ ศูนย์ประสานงานโรงเรียนอนุบาลฝันในฝันวิทยา

พิมพ์ครั้งที่ ๑	กันยายน พ.ศ. ๒๕๕๔
จำนวนพิมพ์	๑๐,๐๐๐ เล่ม
ลิขสิทธิ์	มูลนิธิตะวันธรรม
พิมพ์ที่	บริษัท รุ่งศิลป์การพิมพ์ (๑๙๗๗) จำกัด